

KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlensko
Září 2019 | cena 20 Kč vč. DPH

Hasiči slavili

Více na stranách 4 a 5

KOPIDLENSKÉ LISTY

Září 2019

[4] Nová požární zbrojnice se stala skutečností

[5] Mimořádný kosterní nález pohřbené ženy v ulici Luční

[7] Co řekli o bluegrassovém festivalu v Kopidlně hudebníci

[10] Vhled do bohatého společenského života v Drahorazi

[16] Jaké akce se chystají v připojených osadách

[18] KVC připravuje retro výstavu, zapojte se i vy

[20] Co pro vás připravily Kopidlenské žížalky

[24] Česko-polské pobyty přinesly dětem nová přátelství

[28] Nový školní rok na ZŠ a MŠ Kopidlno: co čeká žáky a učitele

[32–36] Táborová dobrodružství si děti užívaly v Leducích, Bukvici i městské hale

[37] Po dvou letech modeláři opět slyšeli českou hymnu

[40] Otázky pro trenéra fotbalistů FK Kopidlno A Vladimíra Hnáta

Požární zbrojnice září novotou, hasiči získali důstojné prostory

Vážení spoluobčané,
dovoluji si Vás pozdravit v dalším čísle čtvrtletníku Kopidlenské listy.

Z jednotlivých investičních akcí ve městě a jeho částech dospěla k samotnému závěru akce Požární zbrojnice SDH Kopidlno, která byla spolufinancována z Evropské unie z Integrovaného regionálního operačního programu. Celkové náklady projektu jsou 22,9 mil. Kč, dotace pak tvoří částku 18,3 mil. Kč a město se podílí částkou 4,6 mil. Kč. Mám velkou radost, že jsem mohla být od počátku u důležitých okamžiků této akce, jako byla jednání o výkupu areálu, hledání vhodného dotačního titulu, a hlavně samotná realizace díla se slavnostním přestřižením pásky a předáním našim hasičům do užívání. Poďkování patří všem zúčastněným na celém projektu. Je za námi mnoho práce, jejímž výsledkem je nádherné dílo. Slavnostního aktu, kde jsme ukončili etapu rekonstrukce objektu, a dne otevřených dveří v nově zrekonstruovaném areálu se zúčastnilo mnoho návštěvníků, kteří mohli zhlédnout všechny prostory zbrojnice. Věřím, že se prohlídka objektu všem líbila. Jsem velmi ráda, že naši hasiči obdrželi důstojné prostory pro svoji zásluhou práci.

Revitalizace Hilmarova náměstí pokračuje pokládáním dlažby

Další realizovanou stavbou je Revitalizace Hilmarova náměstí Kopidlno – chodník I. Již na samotném začátku nastaly komplikace s výběrovým řízením na dodavatele, ale po opakované soutěži jsme mohli odsouhlasit výběr firmy COLAS CZ, a. s., z Prahy. Stave-

Hana Masáková,
starostka Kopidlna

niště jsme realizační firmě předali v polovině měsíce července. Práce se ale rozeběhly pomalu, a to hned z několika důvodů. Nastalo čekání na dopravní značení, muselo dojít k podrobnějšímu geodetickému zaměření a dokreslení požadovaných situací a v realizační firmě probíhalo střídání dovolených. Následně nastoupili archeologové, kteří v tuto chvíli mají svoji práci téměř dokončenou. Plocha pro parkovací stání je připravena.

pokračování na straně 3

pokračování ze strany 2

na pro pokládku dlažby a od autobusového stání na straně u pošty mohou nastoupit dlaždiči. Náklady realizace jsou 10,7 mil. Kč, smlouva s archeology je na předpokládanou částku 2 mil. Kč. Dotace, které jsme na tuto akci získali, činí 2,7 mil. Kč ze Státního fondu dopravní infrastruktury a 2,7 mil. Kč od Královéhradeckého kraje.

Rekonstrukci školy zbrzdil nezáměr firem

Na základě zhotovené projektové dokumentace na akci Stavební úpravy ZŠ Kopidlno bylo připraveno Výběrové řízení pro budovu II. stupně. Předpokládaná hodnota realizace díla podle rozpočtu projektu byla v zadávací dokumentaci stanovena jako maximální a nepřekročitelná. Jak se však ukázalo po proběhlých čtyřech kolech výběrového řízení, s touto podmínkou jsme nezískali žádnou nabídku, i když bylo osloveno 16 firem. Nyní byla v zastupitelstvu města schválena zadávací dokumentace s upravenými podmínkami, kdy hlavní změnou je předpokládaná hodnota díla, která není maximální a nepřekročitelná. Následující den po veřejném zasedání zastupitelstva bylo vyhlášeno nové výběrové řízení s odsouhlasenými změnami v zadávací dokumentaci. Předpokládané termíny realizace akce, pokud bude dodavatel vybrán, jsou: předání staveniště 1. listopadu 2019, celkové dokončení díla do 31. prosince 2020, dílčí termín předání vnitřních prostor 30. června 2020. Uvidíme, zda upravené podmínky pomohou k tomu, aby se do výběrového řízení dodavatelské firmy přihlášily.

Voda a další investice do vesnic

Dalších akcí, které jsou ve fázi rozpracovanosti, je mnoho a stále se na nich pracuje. Přípravovaná výstavba nového sběrného dvora je před samotným výběrovým řízením na dodavatele, čekáme však na dopracování projektové dokumentace. Realizaci díla předpokládáme v roce 2020. Další vypracovaná projektová dokumentace je na vodovod v obci Ledkov a v tuto chvíli se posunula na vodoprávní úřad k vydání stavebního povolení. Současně probíhají jednání k vyhledání vhodných dotačních titulů, aby mohla být akce v nejbližším možném období zrealizována. V obci Mlýnec byly zadány práce na hydrogeologickém průzkumu. Odborník zde zmapuje možnosti a vytipuje místa, kde lze provést vrt, který bude dostatečně výkonný pro budoucí zásobování vodou pro celou obec. Ve Pševsi směrem na Drahoraz byla instalována nová světla veřejného osvětlení podle požadavku jednotlivých osadních výborů. V Kopidlně došlo ke geodetickému zaměření ulic Havlíčkova, Bezručova, U Nádraží a Tyršova a na základě těchto podkladů čekáme na cenovou nabídku pro výběr projektanta. Jednání také probíhají se zástupci církve a ostatními majiteli pozemků

na místě, kde by mohla vyrůst další ulice pro výstavbu rodinných domů. Dnes již můžeme říct, že jednání proběhla s kladným výstupem a připravují se další kroky ke schválení v zastupitelstvu města. Také mikroprojekt česko-polské spolupráce Tu a tam kamarády mám II je u konce co se realizace týká, ale nám teď nastalo období perné práce, kdy musí být dokladová část v pořádku předána k závěrečnému vyúčtování akce.

Práce se ujímají noví zaměstnanci

Personální změny, které nám nastaly mezi zaměstnanci města, jsou již úspěšně vyřešeny obsazením jednotlivých postů novými zaměstnanci, kteří uspěli ve výběrových řízeních. Nová vedoucí v účtárně a nová vedoucí Kulturního a vzdělávacího centra již mají

plné ruce práce, nová knihovnice se zaučuje a od měsíce října již bude v plném pracovním nasazení, zrovna jako nová posila na stavebním úřadě. Přejí všem novým zaměstnancům mnoho úspěchů.

Proběhlé kulturní akce, jako byly Kopidlenké slavnosti, Bluegrass festival, promítání letního kina nebo vernisáže, byly podle našeho názoru úspěšné, i když v mnoha případech nám vůbec nepřálo počasí. Kulturní program v našem městě pokračuje v bohaté nabídce, jako jste byli zvyklí v minulých letech, a budu ráda, pokud tyto kulturní akce podpoříte svojí návštěvností.

V závěru mi dovoluji popřát Vám všem krásné barevné podzimní dny.

Hana Masáková, starostka
(mezititulky KL)

Nová požární zbrojnice se stala skutečností

Požární zbrojnice v novém kabátě se stala skutečností. U příležitosti slavnostního přestřižení pásky v novém areálu hasičů v Lipové ulici se 6. září 2019 sjela do Kopidlna řada hostů. Mezi jinými také ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová, ministr zahraničních věcí Tomáš Petříček, hejtman Královéhradeckého kraje Jiří Štěpán, senátor Tomáš Czernin a Jan Sobotka nebo poslanec Jan Birke.

Slavnostního přestřižení pásky se ujala starostka města Hana Masáková spolu s Ladislavem Oborníkem z územního odboru HZS Jičín, velitelem JSDH Kopidlno Petrem Hnátem a starostou SDH Ludvíkem Jarošem. Jeho proslov, který přednesl k této příležitosti, přetiskujeme v plném znění.

Celková investice do areálu požární zbrojnice dosáhla 22,9 milionu korun, město se podílelo částkou 4,6 milionu, zbývající část pokryla dotace z integrovaného regionálního operačního programu.

Kopidlenská hasiči získali kompletní moderní zázemí pro výjezdovou jednotku i další aktivity sboru dobrovolných hasičů. Vedle několika garážových stání dimenzovaných pro moderní techniku mají k dispozici i nové hygienické zázemí a velkorysé prostory ke společenským akcím a práci s mládeží.

Lidé si mohli areál požární zbrojnice prohlédnout ještě po celou sobotu 7. září při dni otevřených dveří. (kl)

Proslov u příležitosti otevření požární zbrojnice

Pátek 6. září 2019 se nesmazatelnou stopou zapsal do historie našeho sboru dobrovolných hasičů v Kopidlně. Mnohým z hasičů se totiž splnil velký sen – otevřela se slavnostně nová hasičská zbrojnice, na kterou čekaly generace kopidlenkých hasičů.

Sbor dobrovolných hasičů v Kopidlně byl založen v roce 1881, tedy před téměř sto čtyřiceti lety. Hasiči se vždycky zajímali o dění ve svém městě. Hlavně však byli vždy připraveni pomoci nejenom svým spoluobčanům, ale i občanům v širokém okolí, pokud si červený kohout pohlál s jejich osudem nebo je zastihla jiná živelní pohroma. S rozvojem automobilové dopravy se rozšířila pomoc hasičů při dopravních nehodách a také tady mají kopidlenská hasiči svoje nezastupitelné místo.

Vratíme se společně alespoň na chvíli do historie. Sbor dobrovolných hasičů v Kopidlně byl založen 5. dubna 1881 rozhodnutím tehdejšího obecního zastupitelstva. Čítal šedesát čtyři členů a jeho prvním velitelem byl Adolf Rössler.

Bohužel se nám z dokumentů, které jsme měli možnost studovat, nepodařilo zjistit, kde byla úplně první hasičská zbrojnice nebo, jak ji naši předchůdci nazývali, kůlna či skladiště. První

pokračování na straně 6

pokračování ze strany 5

zmínka o hasičském skladišti je až z roku 1896, tedy z doby patnáctiletého fungování sboru. Je tedy možné se domnívat a je to více než pravděpodobné, že do té doby byly stříkačky a hasičský materiál uskladněny v cukrovaru. Tyto domněnky podporuje skutečnost, že cukrovar byl ve vlastnictví Šliků, kteří stáli u založení sboru, a dále osoba velitele sboru Adolfa Rösslera, který byl v cukrovaru ředitelem. Ani o prvním hasičském skladišti nemáme bližší informace. Vzhledem k tomu, že v pozdějších dokumentech se nikde neobjevuje zmínka o stěhování, lze se právem domnívat, že zázemí pro hasiče bylo po celou historii sboru na jednom místě, tedy v dnešní ulici Tomáše Svobody. Jen pro zajímavost. Při inventuře majetku sboru, tak jak je dochováno v kronikách a knihách velitelů, v roce 1904 vlastnil sbor 650 m hadic, 1 berlovou stříkačku, 11 žebříků, 36 košíků, 7 háků, 1 ochrannou plachtu, 1 ochranný pytel a další materiál. Pro hašení dále používal dvě ruční stříkačky, tažené koňmi.

V roce 1910 zakoupil sbor, za finanční podpory obce a velkostatků Šlikových, parní stříkačku s vybavením. Stříkačka byla tažena koňmi, dokázala dopravit vodu do vzdálenosti 500 m a pomocí proudnice dokázala dostříknout vodu až do 38 m, což byly na tu dobu velmi slušné parametry. Tato stříkačka se vyznamenala při požáru firmy Knotek v Jičíně v roce 1921. Se stříkačkou taženou koňmi kopidlenská hasičská jezдила až do roku 1931. V tomto roce, v roce padesátého výročí sboru byl zakoupen první motorový automobil.

Koupi předcházelo dvouleté období příprav, ve kterém se hodnotily nabídky čtyř firem. Nakonec byl vybrán automobil se stříkačkou od firmy Stratílek a předán slavnostně hasičům do užívání 7. června 1931. Koupi automobilu, který stál včetně hadic a dalšího vybavení devadesát tři tisíce korun, předcházela

sbírka po městě a okolí. Je zaznamenáno v kronikách, že do sbírky tehdy přispěl podle svých možností každý občan města. Automobil je dodnes chloubou kopidlenských hasičů a ve svých devadesáti letech ve velmi dobré kondici. V letošním roce zvládl dojet do Vysokého Mýta na slavnosti pořádané k 120. výročí založení rodinné firmy Stratílek.

S vývojem techniky bylo nutné postupně měnit zázemí pro hasiče. Několikrát se měnilo zateplení a vytápění tak, aby technika byla v provozuschopném stavu a v případě potřeby mohla co nejrychleji zasáhnout. Ve dvoře dlouhé roky stála dřevěná vysoká stavba sloužící k sušení hadic po zásahu. Stavba postupně ztratila svůj smysl, až již zavedením moderních druhů hadic, nebo i různých elektrických sušiček. A tak na jejím místě byla vystavěna nová garáž, jejíž součástí bylo také hygienické zázemí, a hasiči se mohli, i když ve skromných podmínkách, po zásahu alespoň umýt. Garáž se stala domovem pro našeho Stratílka. Ani výstavbou další garáže nebyl vyřešen problém, kam vozidla umístit, a některá vozidla jsou parkována mimo požární zbrojnicí. Otevřením nové zbrojnice se i tento problém vyřeší a veškerá technika bude mít ve zbrojnici svoje místo.

První cisternou, kterou sbor vlastnil, byla Praga – RN. Mimo řidiče a velitele vozu, kteří byli v kabině, se zbylá posádka vezla na lavicích umístěných podle nádrže venku. Tuto cisternu nahradila Škoda 706 s kabinou pro osm hasičů, to už byl pro hasiče značný komfort. V současné době disponuje sbor ještě dalším cisternovým automobilem – vozem Liaz. Do nové zbrojnice by měl v příštím roce přibýt zbrusu nový přírůstek – velkokapacitní cisterna s objemem vody 9 m³ na podvozku Scania. Toto moderní vozidlo by mělo splňovat svými parametry potřeby naší výjezdové jednotky. Do výbavy hasičů patří i dopravní automobily. Tím prvním byl již zmiňovaný Stratílek, který za sebou vozil motorovou stříkačku. V pořadí druhým dopravním

automobilem byla Tatra 805, které jsme familiárně říkali kvíčala, pro svůj nezaměnitelný zvuk motoru. Ta za kabinou pro mužstvo vozila mimo hadice také stříkačku PPS 8 o výkonu 800 l/min. Tento automobil získalo ve své době družstvo mladších žáků za vítězství v krajském kole hasičské soutěže. Tohle vozidlo je spojené s prvními hasičskými krůčky dnes nejstarších členů hasičského sboru, vozilo je na cvičení a soutěže po celém okrese. Kvíčalu vystřídal v devadesátých letech minulého století dopravní automobil Avia DA 31. Do Kopidlna jsme vozidlo přivezli z Nové Paky, kde měli profesionální hasiči povinnost řádně a odborně zajet motor. Avia slouží kopidlenským hasičům více než třicet let. Věříme, že i ona se dočká po letech poctivé práce svého „důchodu“ a bude nahrazena moderním dopravním automobilem. Na koupi nového dopravního automobilu se dohodl náš sbor s vedením města a nyní se intenzivně pracuje na realizaci tohoto projektu. Pokud vše dojde k zdárnému konci, tak jako se podařilo dokončit novou hasičskou zbrojnicí, budeme mít nejen skvělé zázemí, které by nám mohl závidět leckterý profesionální útvar, ale i moderní vybavení pro naši výjezdovou jednotku.

Co popřát závěrem? Ať nová hasičská zbrojnice slouží hasičům a tím i našim spoluobčanům dlouhá léta. Ať je dobrým zázemím pro hasiče budoucích generací, kteří se zde budou rádi scházet, tak jako jsme se v mnohem skromnějších podmínkách scházeli my, dříve narození, ve staré dobré hasičárně. Poděkujeme vedení města, jmenovitě starostce Ing. Haně Masádkové, že našla odvahu, sílu a peníze pro rekonstrukci zchátralého objektu, ze kterého vzniklo tohle krásné zařízení. Věříme, že spolupráce města a sboru dobrovolných hasičů bude pokračovat ke spokojenosti obou stran, a hlavně bude ku prospěchu obyvatel našeho města a blízkého okolí.

Ludvík Jaroš,

starosta Sboru dobrovolných hasičů v Kopidlně

Kostra keltské ženy. Mimořádný náález v ulici Luční

Už vícekrát jsme se mohli při různých stavbách přesvědčit, že Kopidlno je místem, kde si archeologové přijdou na své. Opravdu mimořádné překvapení na ně však čekalo 12. srpna 2019 na jedné ze stavebních parcel v Luční ulici. Při skrývce zeminy se tam podařilo odhalit malý hrob s velmi zachovalými kosterními ostatky. Podle odborníků šlo o keltskou ženu z druhé poloviny čtvrtého století před naším letopočtem. Její výška byla 162 centimetrů, což znamenalo tehdy nadprůměr. V hrobě měla zkrácené ruce i nohy, na rukou pak měla navíc náramky. Tělo leželo obráceně, než bylo prý tehdy zvykem pohřbívat.

„Nález byl hned pod ornici, tedy v průměru dvacet až třicet centimetrů od současného terénu. Další dvacet až třicet centimetrů má vlastní hrobová jáma, pod lebkou se nachází takzvaný hliněný polštář, proto byla lebka při skrývce mechanizací drobně poškozena,“ informoval archeolog Regionálního muzea a galerie v Jičíně Radek Novák.

Podle prvních zjištění žena zemřela zřejmě mladá, ve věku kolem dvaceti let. Že se její kosti zachovaly tisíce let v tak dobrém stavu, podle odborníků Kopidlno vděčí zázemí půdy.

Od konce druhé světové války jde teprve o druhý keltský kostrový náález na Jičínsku. První poválečný náález keltské kostry na okrese byl učiněn v roce 1968 v Bystřici. „V tomto ohledu je kopidlenský náález vzácností. V předchozím období těch nálezů bylo víc, ale ty nejsou dobře dokumentované a máme o nich jen stručné zprávy,“ řekl archeolog Radek Novák. Kopidlenská kostra po vyzvednutí putovala k další odborné analýze.

V trase dnešní Luční ulice bylo už v roce 2013 odkryto několik archeologických situací, jednalo se však o zahloubené obydlí bez lidských pozůstatků. „Asi dvě stě metrů odtud byl v roce 2012 prozkoumán jiný kostrový hrob, ale ten patří do úplně jiného období, do pozdní doby kamenné,“ doplnil archeolog.

(kl)

Bluegrass se vrátil ke kořenům

Desítky let staré vzpomínky lovili v paměti nejvěrnější příznivci bluegrassu 10. srpna 2019 v Kopidlně. Šestý ročník Bluegrass festu řízením okolností probíhal na stejném místě, kam se po mnoho let předtím sjížděli muzikanti na legendární Banjo jamboree, nejstarší bluegrassový festival v Evropě. Pořadatelé totiž letos jako náhradní dějiště zvolili hřiště za sokolovnou, protože obvyklá aréna bývalého zimního stadionu, kde

novodobý festival od roku 2014 probíhá, byla kvůli rekonstrukci silnice přes město nedostupná.

Vzhledem k nepřízní počasí letošní ročník festivalu prověřil zejména věrnost tvrdého jádra. Na pódiu se až do půlnoci vystřídaly kapely Modrý kšandy, Funny Grass, Brzdaři, Větráci, Ondra Kozák a Ralph Schut, Handl, BG Cwrkot, Fámy, Professional Deformation a Sunny Side. (kl)

Řekli o bluegrassovém festivalu v Kopidlně

Handl

Co bylo, už není. Ale Kopidlna a Memoriál Honzy Macáka, zakladatele festivalu Banjo Jamboree, je živý bluegrassový svátek v ČR stále.

Je nás ještě hodně, co si pamatují začátky magického Sjezdu banjistů v Kopidlně, který organizoval Honza Macák, kapelník a banjista místní skupiny Větráci. V pravidlech přehlídky vždy platilo zařazení jedné nové banjo instrumentálky / každý rok v seznamu skladeb hraných příslušnou kapelou. To proto, že pak se dalo diváckým hlasováním vytvořit pořadí nejlepších banjistů festivalu, resp. republiky (tehdy ČSSR). To bylo pro nás, ambiciózní mladé hráče, velmi motivující a ojedinělé. Bluegrass byl okrajovou záležitostí i v rámci Porty, kde se jinak soutěžilo také. Proto vlastně hlavní bluegrassovou akcí roku bylo Banjo Jamboree v Kopidlně. Tam jsme se chtěli ukázat a předvést, co se dá vše na banjo zahrát, jak zaujmout, odlišit se od ostatních a tak získat cenu, resp. tu slávu a uznání za dlouhé hodiny cvičení a vynaloženou energii, kterou hraní člověk věnoval.

Návrat do Kopidlna 2019, a zvláště k sokolovně, kde se výše popsaný scénář v počátcích festivalu odehrával, byl pro mě časovým mostem klenoucím se již 45 let. Tehdy mně bylo 15 let, měl jsem už svou Framusku a kapelu Toulavé hráče z Jablonce nad Nisou. Honza Macák, když nás „ušádky“ viděl, tak mi hned řekl, že se mám držet blízko něj, ať se neztratím. Pak několik dalších let jsem tento jeho příkaz dodržoval na slovo a při focení banjistů jsem mu stál vždy téměř po boku. Naše spřízněnost byla oboustranná a já mu vděčím za mnohé.

Letos s mým Handlem jsme dostali od Marka Macáka, syna a organizátora současného bluegrassového festivalu Memoriál HM, vystupovací čas 19.00 hod. Když jsme do Kopidlna dorazili, tak ještě přišlo, a tak jsme se šli rozehrát do sokolovny na pódium, něčím pod strom, jako vždy v minulosti. A tam to na mě přišlo. Rozhrnul jsem oponu a viděl jsem najednou plný sál, Toulavé hráče a své banjo kamarády Tomáše Slavička a Roberta Brauna, kteří s námi hostovali a hráli jsme trojlásně společně na banja Bye Bye Blues. Ve finále ještě Robert Braun na chvíli odložil banjo a zastepoval solo nohama, což tuto dovednost se naučil a zdědil po svém tatínkovi. No, lidi řvali nadšením. To ale nebylo vše. Pak jsme přešli k venkovnímu jevišti a čekali na řadu. V Handlu od roku 2013 se mnou zase hraje Jan Zellen, dříve než emigroval do USA se jménem Žižka. S Honzou jsme v Kopidlně na Banjo Jamboree přesně na stejném místě několikrát hráli se skupinou Rádi by a pak v roce 1981 nebo 1982 s pražskými Chomouty před cca pěti tisíci diváky. Ten obraz mám vrytý do paměti, jak málokterý. Nadšený divácký dav pokrýval celý prostor areálu a proti na jevišti kapela tvořená mladými muži, oblečenými jen v barevných montérkových lacláčích, což byla naše image. Nechtěli jsme žádné pentličky pod krkem nebo klobouky a ani jiné tradiční, např. tříšňové, oděvní doplňky. Zpívali jsme česky o našich životech a lidi nám rozuměli.

A pak po našem vystoupení s Handlem jsem potkal na louce stejného pamětníka jako jsem já, tedy konkrétně Petra Kúse, který ztělesňuje svými texty v rodném jazyce pro mě tu specifickou českou pojetí bluegrassu, kterou mám rád. Podívat se přijeli také např. Jihlaváci (banjista Mirka Musilová a mandolinista Vašek Kříž z Pražců) a řada dalších, vč. členů skupiny Větráci. Mladší generace muzikantů byla zastoupena, díky výběru Marka, plejádou našich vynikajících kapel a program festivalu měl velmi vysokou úroveň. To vše ke Kopidlnu samozřejmě vždy patřilo. Nutno zmínit ještě kvalitní práci zvukaře a celé organizační zajištění přehlídky pod záštitou MÚ. Děkuji jménem Handlu i svým za pozvání k vystoupení na festivalu 2019 v Kopidlně a přeji všem hodně úspěchů v dalším bohu libebém počínání, které posiluje český bluegrass.

Jaroslav Žanta, banjo

Brzdaři

V sobotu 10. srpna 2019 jsem po létech – tentokrát s kapelou Brzdaři – zavítal do nostalgického místa na hřišti za sokolovnou v Kopidlně, kde se kdysi v sedmdesátých a osmdesátých letech konával (převážně v červnu) první český bluegrassový festival Banjo Jamboree, který právě Honza Macák, banjista Větráků, v roce 1973 založil. Honza se bohužel už hezkých pár let na nás dívá seshora, ale jsem si jistý, že by se mu festival líbil minimálně stejně jako ty před těmi 30–40 lety. Nebylo tam sice takové množství kapel, jak tomu bývá dodnes na Banjo Jamboree, které se už dávno přestěhovalo do Časlavi, ale zato o jejich kvalitě nebylo pochyb a také měla tím pádem každá na své vystoupení více prostoru: Modrý kšandy, Funny Grass, Větráci, Brzdaři, Ondra Kozák a Ralph Schut, Handl, BG Cwrkot, Famy, Professional Deformation a Sunny Side. A rovněž nesmíme zapomenout ani na kvalitní zvuk, který zabezpečil Robert Hüttl. Program začal ve 14 hodin a končil někdy před půlnocí, ale to nebylo všechno – pořadatelé připravili zázemí (včetně občerstvení) pro noční jam, který stál opravdu za to a končil v neděli v pět ráno. Kdo na něm nebyl, může jen litovat. Svatý Petr se sice pokoušel zkazit dobrou festivalovou pohodu kapelám i divákům protivným a téměř neustálým drobným deštěm, ale nakonec pochopil, že je to zbytečné, a tak s ním raději k večeru úplně přestal. Navíc pořadatelé zajistili divákům krytá místa k sezení (což za dávných časů nebyvalo!) a těch pár kapek během cesty ke stánkům s občerstvením jistě nikomu neublížilo. Takže nezbyvá než poděkovat organizátorům – především Markovi Macákovi a Míše Havelkové – i představitelům Kopidlna, které reprezentovala paní starostka, za mimořádně kvalitní hudební zážitek a popřát jim, aby se i další ročníky vydařily tak pěkně jako letošní (a přišť snad i bez toho deště).

Petr Žižka

Fámy

My jsme ten den hráli už třetí koncert, takže můžu říct, že to byla super akce. Hlavně z našeho pohledu jsme si užili zvuk. Zvukaři byli skvělí a atmosféra zkrátka kopidlnská. U vás to vždycky fungovalo na jedničku.

Díky, Pepa Kučera, Famy

Zvukař Robert Hüttl

Hodnotím váš festival kladně. Moc rád zvučím bluegrass hudbu, a to i z důvodu toho, že v ní hrají většinou velmi špičkoví muzikanti. A navíc s mnohými se i osobně znám a vždy je rád vidím. Prostředí u vás v Kopidlně bylo velmi příjemné, tedy až na počasí. Ale i to se zvládlo. V neděli jsem pak dorazil na chalupu dodávkou a celý aparát na dvoře rozložil a vysušil. Vše bylo navhlé, včetně mikrofónů atd. Děkuji a budu se těšit opět na další ročník.

S pozdravem R. Hüttl

Funny Grass

I přes nepřízeň počasí se nám na festivalu hrálo velmi dobře, zejména díky skvělému nazvučení. Málokde jsem tak spokojen se zvukem, jako jsem byl tady, takže dodatečně „díky panu zvukaři“.

Asi bych doporučil pro příště přesunout hlediště blíže k pódiu, protože taková vzdálenost se dělá u rockových koncertů, aby vznikl před pódiem prostor pro tzv. „kotel“. U bluegrassu muzikanti komunikují s diváky na osobnější úrovni a taková dálka ani bezpečnostní zábradlí několik metrů před pódiem nejsou třeba.

Druhá věc ke zvážení je termín, který je stejný jako u nedalekého festivalu „Ve Mlejně“, takže si akce konkurují a vzájemně přetahují diváky, což je škoda, protože obě akce jsou fajn. Nám se do tohoto termínu letos sešla jiná akce, takže jsme se nemohli dlouho zdržet, ale výběr kapel, který jsem viděl na seznamu, byl pro bluegrassového posluchače rozhodně lákavý.

Přeji hodně kladných ohlasů a na příští roky třeba i více toho sluníčka.

Děkujeme za pozvání, rádi jsme si u Vás zahráli.

Za kapelu Funny Grass – Karel (Karlos) Souček

Sunny Side

Chtěl bych za kapelu Sunny Side moc poděkovat za pozvání. Zároveň bych chtěl moc pochválit změnu místa – myšleno přesunutí akce ze zimního stadionu do areálu TJ Sokol. Myslím, že toto místo je rozhodně lepší, a navíc má i historickou vazbu na první ročníky Banjo Jamboree, které Honza Macák pořádá. Pokud nás příště pozvete, rádi opět přijedeme.

Za kapelu Sunny Side zdraví Pavel Handlík

Pouťové posezení v Mlýnci

Jako každým rokem se sešli Mlýnečtí začátkem července k pouťovému posezení. Na zahradě bývalé školy v Mlýnci byla od odpoledne pro děti připravena hasičská pěna od SDH Křinec. Na grilu se opékalo sele, které se k večeru krásně zlatě vybarvilo. Všichni přítomní si pochutnali a příjemně strávili krásný červencový sobotní večer. (hl)

Dětský den ve Pševsi byl svátkem i pro dospělé

Již několik let v polovině srpna pořádá osadní výbor ve Pševsi za přispění MěÚ v Kopidlně Dětský den na hřišti u bývalé požární zbrojnice. Letos to bylo 17. srpna. Přípravy vždy probíhají již několik dnů předem. Je třeba navést sezení, občerstvení a zkontrolovat vše potřebné.

V sobotu 17. srpna počasí dětem přálo, sešlo se jich 54. Měly možnost absolvovat dvanáct disciplín, za které dostaly odměnu, zaskákat si mohly ve skákacím hradu nebo se povořit v sekacím traktúru. Největší radost ale byla z pěny, kterou opět přivezli hasiči z Kopidlna. K zakousnutí byl pro děti připraven párek v rohlíku, na žížeň cola, sladkost, nanuk čokoládový nebo vanilkový. Pro dospělé bylo proti žízni pivo nebo něco ostřejšího a k zakousnutí párek z udírný a ke kávě

něco na zub, co upekly dobrovolnice. O hudební produkci se celé odpoledne staral jeden ze sousedů. I letos se zúčastnila starostka města Ing. Hana Masáková, MBA.

Velkou radost místním obyvatelům udělalo několik rodáků, kteří se také zúčastnili. S místními panem Pávem a Kutmonem se nechali vyfotit: Láďa a Mirek Plachých, Jirka a Milan Krupičkové, Pepa Havelka, Anička Havelková a Jana Čtvrtečková. Oslava byla zakončena ohňostrojem.

Sponzoři akce: MěÚ Kopidlno, AGRO Bystřice, Pakan – přeprava osob, Grusman – restaurace Kovárna, Pavel Vondráček – soukromý zemědělec, Benko, Farma Janča, s. r. o., SECO J. Č.

Jana Čtvrtečková

Život v Drahorazi aneb Co se u nás dělo od listopadu 2018 do prázdnin 2019

Produkce článků o Drahorazi v Kopidlen-
ských listech se na půl roku (dvě poslední
čísla) zastavila a někteří naši čtenáři se pta-
jí – co je nového? Proč nejsou žádné články,
přestože se v Drahorazi děje tolik zajímavých
akcí? Odpověď není tak těžké uhodnout –
někdo je musí napsat. Když se aktuálním
i historickým tématům o Drahorazi věnuje

na stránkách KL pravidelně jedna osoba,
která se zároveň spolupodílí na přípravě vět-
šiny akcí, není vždycky možné sdělit prožité
události s nadhledem nebo tak, aby se člo-
věk neopakoval. Obecně to snad zná většina
z nás – jiný pohled na věc od jiných lidí bývá
často ku prospěchu věci, člověk se zamyslí,
zjistí, co by mohl vylepšit, změnit nebo vy-

nechat. Proto byli osloveni i jiní návštěvníci
a pořadatelé našich akcí, aby se podělili
o své dojmy, zažité v uplynulém roce na ak-
cích v Drahorazi. Z oslovených přispěli Lid-
mila Spáčilová, František Fišer a Petr Gláser.
Všechny příspěvky jsme seřadili chronologic-
ky od nejstarší konané akce až k té nejnovější
(za uvedené období).

Advent zahájila Drahoraz setkáním obyvatel (30. listopadu 2018)

Přípravy jsou hotovy, návštěvníci mužů přijít... (zleva H. Fikarová,
D. Hrtúsová, K. Danišová, P. Gláser, V. Slavík a předsedkyně osadního
výboru Drahoraz L. Spáčilová).

Přišli jak nejstarší (vpředu), tak i nejmladší návštěvníci (vzadu) a všich-
ni se vešli.

Poslední listopadový pátek loňského roku
uspořádal osadní výbor Drahoraz posezení
místních obyvatel, které by se dalo nazvat
Drahorazáci Drahorazákům nebo „místní
sobě“. V Drahorazi už zbývá jen jediný pro-
stor, kde se obyvatelé obce mohou ve větším
počtu setkat a v teple posedět, a tím je voleb-

ní místnost v čp. 21. Ta jediná místním zbyla
z dřívějšího obecního majetku a nebyla měs-
tem Kopidlmem (zatím) prodána. A tak bylo
o místě konání předem rozhodnuto.

Nevelká volební místnost umístěná
v přední části domu byla nejprve „zabydlena“
dovezenými stoly a židlemi, ozdobena pěk-

ným vánočním stromečkem, ubrusy s vánoč-
ními motivy a drobnými vánočními dekora-
cemi, jejichž výroby se nadšeně ujal místní
obyvatelky Dáša Hrtúsová a Hanka Fikarová.
Ochotní muži předem nažhavili lokální ka-
mínka, až se potila všechna okna a rovněž
ti nejbližší u nich sedící. Pánové se také uja-
li příprav tekutého občerstvení a členové
osadního výboru spolu se svými rodinnými
příslušníky a dalšími dobrovolníky přivezli,
přinesli a na místě připravili ostatní pohoš-
tění, v němž nechybělo cukroví, chlebičky,
koláčky, jednohubky, pečené i nepečené po-
chutiny a všelijaké dobroty.

Místních obyvatel se nakonec sešlo přes
třicet a mnoho z nich doneslo další občers-
tvení a ochutnávky vlastní výroby na předa-
ventní stoly. O program s rozdáváním vtip-
ných dárečků opravdu pro každého se posta-
raly opět D. Hrtúsová a H. Fikarová. Zábava
se nesla v družných rozhovorech sousedů,
přátel a známých a společnost obyvatel obce
se dobře bavila i bez televize a řízené zábavy.
Všechny stoly a všechny židle byly obsazené,
a přesto se vždy našel způsob, jak nově pří-

Trocha napětí a pak všeobecné veselí, takové bylo rozdávání vánočních dárků.

pokračování ze strany 10

chozí pohodlně usadit. Místnost pak doslova praskala ve švech a své si protřpěla i stará dřevěná podlaha, která má svá nejlepší léta dávno za sebou a na pár místech se propadá.

Povídalo a hodovalo se dlouho do noci a vlastně téměř do rána. Ti nejvytrvalejší odcházeli až o třetí hodině ranní, když se na cestu domů snášely vločky prvního sněhu...

Vánoční stromeček pak dělal v obci parádu u Božích muk před vstupem na hřbitov a na chvíli také ozářil interiér zdejšího kostela při tradiční vánoční mši svaté s koledami.

A protože ke každé akci patří nejen přípravy, ale i následný úklid, sešli se dobrovolníci a pomocníci ještě v sobotu a o první adventní neděli, aby volební místnost uklidili a aby si popovídali, tentokrát o bezprostředních ohlasech místních. A taky aby si připomněli, že se scházejí rádi a že už teď se těší na další společnou akci, kterou si nakonec užijí právě tak organizátoři jako účastníci.

Petr Gláser, Drahoraz

Obzvlášť vtipná nadílka...

Vánoční mše svatá s koledami v místním kostele (30. prosince 2018)

V neděli 30. prosince 2018 mezi svátky se v místním kostele sv. Petra a Pavla konala od 9 hodin vánoční mše svatá, kterou sloužil kopidlenský administrátor otec Pietrzak. V Kopidlně toho dne mše svatá nebyla, takže někteří farníci dorazili k nám. Přibližně 30

účastníků mše si zazpívalo vánoční koledy, na varhany opět doprovázel Vladimír Turek. U vstupu do Božího hrobu stál malý živý vánoční stromeček s malinkým betlémem, který sem byl přenesen na mši od Božích muk. Poslední svíčka už byla sfouknuta, ale

radost z narození Ježíška v odcházejících ještě doznívala po cestě z kostela. Za vánoční mši i za rokem 2018 se tak pomyslně i doslova zavřely mohutné dřevěné dveře kostela. (zgl)

Tradiční předvelikonoční mše svatá na Smrtelný pátek (5. dubna 2019)

V pátek před 5. nedělí postní se již po sedmé konala v místním kostele obnovená Poutní mše svatá. Od 16 hodin jí předcházela křížová cesta, kterou jsme s kopidlenským duchovním symbolicky prošli v kostele podél jednotlivých obrazů, pověšených na stěnách uvnitř kostela a na zábradlí kůru. Obvyklý počet kolem 30 věřících se pak zú-

častnil mše svaté, která je již několik století nadána papežem schválenými plnomocnými odpustky. Stalo se tak zřejmě na popud majitele panství, některého z hrabat Schliků, již v 17. či 18. století. Od té doby to bývala první mše svatá v širokém kraji, protože se konávala ještě v období postním před Velikonocemi. Takovéto povolení mívá-

la i doprovodná zábava zdejších obyvatel i návštěvníků, konaná v místním Strakově hostinci, která však v současnosti obnovená není (obec nemá hospodu ani kapacitou dostačující prostor pro zábavy nebo jiné akce s tancem a hudbou). Vesnice i s kostelem se pak opět ponořila do postního předjaří. (zgl)

Uklidíme Kopidlensko, součást celorepublikové očisty přírody (6. dubna 2019)

U nás v Drahorazi se snažíme, aby byla vesnička čistá, a proto se zde také uklízelo. Setkalo se asi 25 lidí a uklízelo se po celé Drahorazi i okolo hřbitova. Lidé se setkají, povídají si a práce jde lépe. Máme to zdokumentováno.

Lidmila Spáčilová, Drahoraz

Místní dobrovolníci uklízeli v Drahorazi v několika skupinách a prakticky v celé obci. Nejpočetnější skupina v počtu asi 20 pracovníků včetně nejmenších se shromáždila nejprve na návsi na místě letos na jaře skácených dvou hruší. (Foto V. Letko)

Velký pátek – Boží hrob otevřen (19. dubna 2019)

Kdy jindy než na Velký pátek, na jeden z největších svátečních dnů křesťanů, je vhodné navštívit Boží hrob a zamyslet se nad smrtí, obětí, vykopením a nad obsahem dalších slov, která jsou nerozlučně spjata s životem a skutky Ježíše Krista, jako např. vzkříšení? Od 14 do 16 hodin tohoto „velkého“ dne, který se letos druhým rokem slaví v České republice i jako státní svátek, byl otevřen a veřejnosti zpřístupněn drahorazský kostel a s ním i jinak nepřístupná kaple Božího hrobu, která je kulturní památkou. V rozmezí dvou hodin navštívilo toto pro křesťany symbolické místo více než 50 věřících a návštěvníků, kteří si se zájmem prohlédli unikátní barokní kamennou stavbu kaple z konce 17. století, případně věnovali svůj čas tichému zastavení či modlitbě na tomto duchovně velmi působivém místě. K tak neobvykle vysoké návštěvnosti patrně přispěla – kromě příleži-

tosti navštívit místní hřbitov – i tištěná pozvánka, zveřejněná týden před Velkým pátkem v jičínských Nových novinách. Mezi návštěvníky tak bylo více přespolních než obvykle a všichni si mohli na vyvěšených plakátech přečíst bližší informace o historii i současnosti obce Drahoraz, o stavbě kostela a kaple Božího hrobu, o jejím vysvěcení či o obnovených poutích při zdejším kostele sv. Petra a Pavla, který spravuje kopidlenká farnost.

Kostel byl na Velký pátek zpřístupněn druhým rokem a pravděpodobně se otevře i příští rok. Osobně mě toho dne potěšilo velké množství příchozích, a zvláště jedna zvědavá malá slečna, která kostel navštívila s rodinou a upřímně se zajímala o to, co uvnitř všechno viděla. Schválně – věděli byste například, co v křesťanství symbolizují řecká písmena alfa a omega? (zgl)

Pálení čarodějnic aneb Neseďte doma a proleťte se s námi

(30. dubna 2019)

Druhým rokem se u nás pálí čarodějnice na bývalém hřišti u hromady větví. Letos byla docela zima, ale vesnička se sešla a pálení s opékáním mohlo začít. Na košťatech přiletěly i čarodějnice, vypadaly jako pravé, moc jim to slušelo. Občerstvení bylo zajištěno, někdo si opékal buřty, jiný si dal bramboráky. Dle ohlasu se to vydařilo.

Lidmila Spáčilová, Drahoraz

Pouť v Drahorazi (29.–30. června 2019)

Poslední přípravy před příchodem hostů na posezení (zleva L. Spáčilová, J. Daniš a V. Slavík).

Děti na prvních soutěžních stanovištích.

V sobotu 29. června bylo v Drahorazi na hřišti veselo. Osadní výbor Drahoraz spolu s dalšími organizátory pořádal pro všechny posezení s dětským dnem. Pro děti byly nachystány soutěže, dospělí fandili a bavili se, hrála hudba, po soutěžích děti dostaly dárky a svačinku. Přišli i přespolní a soutěžilo přes 40 dětí. Pro jejich zábavu tady stál skákací hrad, oblíbená pěna foukaná hasiči, pan Horák z Údrnic vozil dětské zájemce kočárem taženým koněm po vesnici, přijela vojenská technika a místní chlápci předvedli ukázky parkouru. Na závěr byl odpálen ohňostroj. Celé odpoledne i večer byl program, který se líbil. Náš velký dík patří sponzorům, bez kterých bychom posezení nemohli dělat: ROTEZ, s. r. o., Drahoraz; město Kopidlno, Rybářství Chlumec nad Cidlinou, a. s.; BENKO, s. r. o., Kopidlno; BlackCrust, s. r. o., Drahoraz; Stanislav Hrdý a další, kteří přišli, pomohli prací a organizací. Osadní

výbor připravuje další akce, aby se vesnička scházela a bylo u nás hezky.

Lidmila Spáčilová, Drahoraz

Na sklonku měsíce června se mi od známé dostalo pozvání na Petropavlovskou pouť – jak se záhy ukázalo, ne do ruského města Petropavlovsk, nýbrž do nevelké české vesnice Drahoraz na Kopidlenku, kde stojí kostel zasvěcený svatým Petru a Pavlovi. Pozvání jsem rád přijal.

Drahorazská pouť začala dětským dnem v sobotu 29. června. Pro primární účastníky – děti – byl připraven program, který by dal zabrat i leckterým dospělým, například udržet balanc a přejít po úzkém břevnu nebo trefit se míčkem do chřtánu kartonového lva (o což jsem se zrovna já pokoušel dlouho a marně). Nejlepší odměnou za dětské snažení ve skutečnosti nebyly obdržené diplomy, ale pěna z hasičského vozu, ve které se děti příjemně zchladily a některé téměř ztratily.

Pozdní, ale stále horké odpoledne a následně noc pak patřily především osvo- bodivším se od dětí rodičům a dospělým vůbec. Pokračovalo se v dobrém duchu typických vesnických poutí – na ohni se opékalo maso, na slunci lidi, muzika vyhrávala, pivo se točilo, s postupujícím časem se i pár párů na travnatém parketu protočilo. Temnou noční oblohu rozzářil na nějakou chvíli kromě hvězd i ohňostroj, který byl pěknou ilustrací veselé a bujaré nálady pouťových hostů.

Na druhý den, v neděli 30. června, byl centrem dění drahorazský kostel, v němž se na devátou hodinu sešli věřící, aby společně slavili poutní mši svatou. Aby byla hudební složka sváteční liturgie bohatší, byl z Jičína přizván pěvecký soubor S.A.T.B., jehož členkou je mj. i drahorazská paní kronikářka.

pokračování na straně 13

pokračování ze strany 12

Po skončení mše svaté pak sbor přidal ještě několik duchovních a lidových skladeb ku potěše své i všech přítomných. Poutové koláče rozdáváné před kostelem nakonec výborně zakončily onu celou víkendovou akci.

Pout' se v Drahorazi slavívala každoročně od založení kostela na konci středověku, přes léta velkolepých církevních procesí barokní doby, v době patronátu hrabat Šliků, a kupodivu přetrvávala i v době totalitních režimů dvacátého století. Na přelomu tisíciletí však událost ztratila svou výjimečnost a dříve slavná pout' dál přežívala jen v podobě obyčejné nedělní bohoslužby. Duchovní

hodnota poutní mše svaté byla znovunalezena s příchodem P. Roberta Pietrzaka do kopidlenké farnosti v roce 2012. Novodobá lidová poutní tradice pak byla založena v roce 2018 zásluhou osadního výboru Drahoraz.

Je potěšitelné, že také v dnešní době – kdy je v kurzu lidský individualismus a kdy se křesťanský rozměr svátků odsouvá do pozadí – jsou organizovány za všeobecné podpory obecní pouti u příležitosti svátku patrona místního kostelíka nebo kapličky. Vždyť pout', to je setkání – nejen rodin a známých z jedné obce a lidí přespolečných, ale také lidí s Bohem – a setkání je vždy obohacující.

František Fišer, Jičín

Po soutěžích se v příjemném letním počasí sedělo a povídalo do noci...

Poskládej si z novin čepici, loďku nebo něco jiného...

Skákání v pytlí zvládli i ti nejmenší (s malinkou pomocí rodičů)...

Kdo vytáhne rybu z vody?

Poslední stanoviště se střelbou.

Prvními účastníky nedělní mše svaté jsou zpěváci. V kostele pokračují opravy, proto zde i na pout' zůstaly mezi vyzdobenými lavicemi složené střešní latě...

Oltář v kostele slavnostně vyzdobený k poutní mši.

pokračování na straně 14

pokračování ze strany 13

Na tak malou obec jako Drahoraz je u nás poměrně živo. Je dobře, že ani občasná nedorozumění neodradí většinu lidí od dobrého úmyslu a že se kolem zdejšího osadního výboru postupně vytvořila širší skupina víceméně stálých organizátorů a schopných pomocníků. A co tedy organizátoři chystají pro obyvatel i návštěvníky v blízké budoucnosti?

Adventní setkání se loni konalo poprvé jako příležitost sejít se v kruhu místních obyvatel. Chtěli jsme si navzájem poděkovat za uplynulý rok a toto setkání hodláme zopakovat i letos. Vzhledem k počasí však bude nejspíše posunuto na dřívější dobu, zhruba na začátek listopadu, do období posvícení, které mívalo v Drahorazi dlouhou tradici. Podařilo se nám zatím obnovit, resp. založit novodobou drahorazskou pouť (letos proběhl druhý ročník),

kopidlenská farnost již před několika lety obnovila v místním kostele sv. Petra a Pavla tradiční bohoslužbu na Smrtelný pátek, poutní mši svatou i vánoční mši svatou. Pálení ohňů se už zřejmě taky bude opakovat každý rok a společný úklid obce by mohl být samozřejmostí, nejen v jeden určený den v roce, ale samozřejmostí každého člověka po celý život.

Poslední dobou se s aktivitami v okolních obcích roztrhl pytel. Proto nemáme v úmyslu v Drahorazi další přidávat, ale spíše obměňovat ty stávající, zvát návštěvníky vždy na něco trochu jiného, nového, aktuálního, výročního a podobně. Co však zůstává stejné, je naše chuť vymýšlet, zařizovat, vyrábět, setkávat se, povídat si a těšit se.

A protože je důležité současnost také dokumentovat a zaznamenávat do kroniky, prosíme i fotografy, básníky, spisovatele, hudebníky, redaktory a výtvarníky, které naše akce jakkoliv zaujaly a o své dojmy z nich se chtějí

s ostatními podělit, aby nám je věnovali. Brzy bude mít Drahoraz v rámci webových stránek města Kopidlno svou samostatnou webovou stránku, kam můžeme vaše příspěvky (obrazové, textové, hudební, výtvarné i jiné) zveřejnit.

A na závěr trochu orientace v naší převleklé a rozlehlé obci: jste-li přesporní a netrefíte k domku čp. 21, což je bývalá knihovna a současná volební místnost, místní by vám cestu vysvětlili třeba takto: stačí vjet směrem od Pševsi do Drahorazi, odbočit na horním kruháku doleva, sjet dolů do obce a hned za druhým dolním kruhákem domek stojí...

Všem sponzorům, organizátorům, spolupracovníkům i účastníkům našich setkání děkuje za osadní výbor Drahoraz

Zdenka Gläserová (zgl)

PODĚKOVÁNÍ Velice děkuji obětavým farnicím z Kopidlno, které v červnu před poutí přijely do kostela sv. Petra a Pavla do Drahorazi. Tyto ochotné dámy a další pomocníci vzorně uklidili a připravili interiér kostela na poutní mši svatou, která se zde konala v neděli 30. června 2019. Poděkování patří taky Hance Štulové z Bradlecké Lhoty, která ke stejné příležitosti krásně vyzdobila oltáře i interiér kostela květinami.

Zdenka Gläserová, Drahoraz

Pasování na čtenáře

Společně se základními školami Kopidlno a Nemyčevy jsme pro naše prvňáčky připravili slavnostní akci – Pasování na čtenáře. Událost se konala jako odměna za to, že se po celý rok poctivě učili zvládnout čtení, což se jim podařilo a kromě krásného vystoupení nám to dokázali pásmem básniček a písniček. Všechny 30 žáčků bylo vílou Amálkou a za přítomnosti pana ředitele, rodičů a příbuzných pasováno po rytířském způsobu na čtenáře a byla jim předána šerpa, předplacená průkazka do knihovny na jeden rok a Knížka pro prvňáčka, která byla vydána speciálně pro letošní prvňáčky díky organizaci SKIP. Děkuje paní učitelce Olejarčíkové a paní učitelce Kupkové za velký díl na přípravě akce, že dovedly děti až k tomuto velkému dni a mohli se z nich stát opravdoví čtenáři. (rb)

Kopidlenské slavnosti

Ohýbání plechu, trhání lan a katalogů, tahání vozíku s několika pasažéry za ušní lalůček, polykání žiletek, rozbíjení špalků na hrudi nebo houpačku na fakířském loži předváděl účastníkům letošních Kopidlenských slavností silák Zdeněk Knedla alias Železný Zekon. Na pódiu vystoupila zpěvačka Monika Absolonová s vlastními i muzikálovými skladbami, v programu byly k vidění aerobikové sestavy oddílu aerobiku T. J. Sokol Jičín a spolku Kopidlenské žižalky, dětské představení v podání loutkového souboru Boďi z Jaroměře, hořícký rodák Jaroslav Břeský vystoupil se svojí Freddie Mercury tribute show a sérii živých vystoupení vygradovala kapela Waldovy Matušky známými hity dvojnásobného zlatého slavíka. Po ohňostroji byla do pozdních hodin na programu oldies party Zdeňka Vranovského. (kl)

Informace ze schůzek s osadními výbory a občany připojených obcí

Každoroční schůzky s občany z připojených obcí proběhly v průběhu měsíce května a na začátku června

Mlýnc: ke stavbě vodovodu je nutný dostatečný zdroj

Jako první se uskutečnila schůzka s občany Mlýnce. Sešlo se na ní patnáct místních občanů, z vedení města byli přítomni starostka a místostarosta, pracovníky úřadu zastupoval Josef Tomášek. Pan Tomášek na začátku setkání seznámil s realizací požadavků, které osadní výbor předložil pro rok 2019. Nejvíce požadavků bylo vzneseno na úpravu budovy bývalé školy a jejího okolí. Zde se podařilo renovovat vstupní dveře do budovy, natřít parapety oken a hlavní vchod do budovy byl proveden v zámkové dlažbě. Za zmínku stojí ještě ořezání suchých větví jasanů stojících ve školní zahradě. V diskusi si občané postěžovali na to, co je v obci trápí. Hlavně na necitlivost některých zemědělců hospodařících na pozemcích kolem obce, kteří leckdy ničí komunikace, chodníky a příkopy technikou, na vandalismus občanů, kteří se neštítí odhodit uhynulá zvířata, kam je zrovna napadne, a upozornili na další nešvary, které se v obci a nejbližším okolí dějí. Na druhou stranu chválili pracovníky místního hospodářství za údržbu budovy školy, veřejných prostranství a cest. Došla řeč i na problém s nedostatkem pitné vody ve studnách. Paní starostka je informovala o krocích, které budou podniknuty, aby mohl být realizován vodovod v Mlýnci. Nejdůležitějším krokem bude nalézt dostatečný zdroj kvalitní pitné vody. Ve druhé polovině roku bude zadán hydrogeologický průzkum s cílem najít vhodný zdroj. Pokud se takový podaří nalézt, bude realizace vodovodu zahrnuta do plánu investic ve střednědobém výhledu. V závěru bylo dohodnuto, že se v letních měsících opraví cesta kolem hasičské zbrojnice a v podzimních měsících by na řadu mělo přijít zpevnění plochy pro kontejnery na tříděný odpad. Všichni se shodli na tom, že jejich současné umístění před vchodem do budovy školy není tím správným místem a nejenom proto, že zakrývají výhled na opravené vstupní dveře a nový chodník.

Pševs: kanalizace se dvěma možnostmi

Jako druhou v pořadí jsme navštívili ve stejném složení obec Pševs. Přes to, že účast byla nižší, než na jakou jsme zde byli zvyklí, bylo setkání se spoluobčany podnětné a mnoho věcí jsme si vzájemně vysvětlili. V úvodu pan Tomášek informoval o uskutečněných pracích, které byly osadním výborem realizovány nebo se plánují pro nejbližší období. Spokojenost byla vyslovena za realizaci veřejného osvětlení podél části komunikace směrem

na Drahoraz. Pochvalu za vyčištění a opravu rybníčku na návsi má pan Tomášek tlučout pracovníkům místního hospodářství. Dlouze se diskutovalo o realizaci kanalizace v Drahorazi a Pševsi a jejím napojení na čistírnu odpadních vod v Kopidlně. Paní starostka vysvětlila alternativy pro realizaci včetně finanční náročnosti. V jednání jsou možnosti realizovat gravitační kanalizaci, která je finančně značně náročná, nebo realizovat tlakovou kanalizaci, která má výrazně nižší náklady na realizaci. Pokud by se realizovala tlaková kanalizace, musí se počítat s vyššími provozními náklady, na kterých se budou podílet majitelé připojených nemovitostí. Bylo dohodnuto, že v podzimních měsících bude rozhodnuto o variantě, kterou kanalizaci bude město realizovat. Samozřejmě se dostalo i na další témata, z nichž vybírám například umístění kontejnerů na tříděný odpad. Jejich umístění u silnice I/32 vybízí k jejich využívání projíždějící řidiče, proto jsou často přeplněné a je kolem nich nepořádek. Diskutovala se možnost posílit místo o další kontejner na plasty nebo celé hnízdo kontejnerů na tříděný odpad přemístit mimo silnici I. třídy. Diskutovalo se také o stavu místních komunikací včetně nutných oprav mostků v obci, o plánovaných opravách chodníků, které nebudou dotčeny stavbou kanalizační sítě. Dohodnuto bylo i časové nastavení veřejného osvětlení tak, aby vyhovovalo potřebám obyvatel obce a zároveň nezatěžovalo zbytečně rozpočet města. Témat bylo na jednání otevřeno více. Část jsme si jich vysvětlili přímo na místě, ostatní budou zodpovězena členům osadního výboru, který s výsledkem seznámí spoluobčany.

Drahoraz: řešením mohou být solární svétla

Třetí schůzka v pořadí se uskutečnila v Drahorazi, za slušné účasti občanů. Zástupci města přijeli v nezměněné sestavě. Po zahájení schůzky starostkou se ujal slova p. Tomášek. Seznámil občany Drahorazi s tím, jak se dosud podařilo realizovat požadavky osadního výboru a co se bude realizovat v druhé polovině roku. Občané Drahorazi kladně hodnotili rozšíření světla od Pševse k Drahorazi, jejich požadavek dalšího rozšíření je možný za předpokladu, že půjde o solární svétla. V Kopidlně tato svétla testujeme, a pokud se osvědčí, jsme připraveni realizovat jejich umístění do míst, kde by bylo problematické napojení na elektrickou síť, ale místa by si osvětlit zasloužila. Diskutovalo se také o hřbitovu v Drahorazi, který by potřeboval dodělat oplocení, opravit žlaby a okapy u márnice.

Rovněž bylo dohodnuto zakrytí hnízda na tříděný a komunální odpad. Společně jsme si ujasnili postup a okruh prací, které zabezpečí město a které pan Gläser, při realizaci opravy křížku u hřbitova. Z dalších témat, která byla na schůzce otevřena, je otázka dalšího bytí či nebytí třešňového sadu, který už je svojí životností za zenitem. Stav a návrh řešení by měly vyjít od pracovníka úřadu na úseku správy lesů a pozemků. V podzimních měsících se k tématu vrátíme a dohodneme postup a řešení, jak pozemek využít. Místní hospodářství prověří stav podlah a rozvodů elektřiny v budově čp. 21, která je v současné době jediným místem, kde se mohou odbývat setkání členů OV, slouží rovněž jako volební místnost apod. Část oprav by se mohla realizovat již letos, další budou realizovány v roce příštím. Jednalo se také o využívání hřiště za školou. Osadní výbor zajišťuje pravidelné sekání hřiště. Bylo dohodnuto, že město přispěje na pohonné hmoty a uzavře dohodu s občanem, který sekání provádí. Rovněž bylo dohodnuto, že město vstoupí do jednání s církví, v jejímž vlastnictví hřiště za školou je, a dohodne podmínky, za jakých bude v budoucnu možné hřiště využívat. I tato schůzka s občany byla podnětná pro obě strany.

Ledkov: vodovod bude velmi nákladný

Závěrečná schůzka zástupců města a osadních výborů se uskutečnila počátkem června v Ledkově. Kromě hrstky trvale žijících obyvatel se schůzky zúčastnili také zástupci z řad chalupářů. Hlavním tématem bylo řešení nedostatku vody v obci. Chybí nejen voda pitná, ale ve většině domácností i voda užitková, protože místní studny jsou většinou téměř bez vody a dešťová voda v posledních letech chybí rovněž. Starostka informovala přítomné o připravovaném převáděči vody do obce ze Psiníc a následném rozvedení vodovodu po obci. Vodu město dovede do Ledkova za značných finančních nákladů a lze předpokládat, že bez dotace ze státního nebo evropského rozpočtu. Vše bude muset pokrýt finančně město s podporou Královéhradeckého kraje. Paní starostka požádala o pomoc chalupáře, aby se přihlásili v obci k trvalému pobytu. Pro dosažení na státní dotace je třeba mít v obci padesát trvale žijících obyvatel nebo se k tomuto číslu alespoň přiblížit. Zde jsme se kladně odezvy bohužel nedočkali, naopak řada chalupářů se hodlá přihlásit, až bude voda po obci rozvedena. Trochu

pokračování ze strany 16

mi to připomínalo pohádku o kohoutkovi a slepičce... Na druhou stranu musíme dát místním za pravdu, když říkají, že voda je základní životní potřebou a na začátku jedenadvacátého století by měla být dostupná všem obyvatelům této země, tedy i obyvatelům obce Ledkov! Z dalších projednávaných témat byly neudržované pozemky a zahrady některých chalupářů. Paní starostka slíbila, že město vyzve tyto vlastníky k zjednáání nápravy. Jedno téma bylo společné pro jednání všech osadních výborů. Názor, že relace místního rozhlasu jsou často příliš dlouhé a že by stačily kratší relace se základními informacemi. Bylo dohodnuto, že odpolední relace rozhlasu se nebude do Ledkova vysílat.

Věřím, že schůzky s občany jednotlivých obcí byly přínosné. Mnohá témata, která obyvatele těchto obcí tíží, byla vysvětlena a navrženo řešení. Schůzky mají význam i proto, že ne každý má možnost se dopravit do Kopidlna a účastnit se veřejných jednání zastupitelů.

Jiří Machula

Zamyšlení

Náboženství a příroda

Dle mého názoru, životních zkušeností a selského rozumu je náboženství jen o dodržování přírodních zákonitostí. Vše řídí duch, což si naši předkové nazvali Bůh. Duch je všude, kde je vzduch, a proto kněží říkají: Bůh je všude. Umožňuje nám žít a jenžto mu říkáme náš Otec. My, když se narodíme, tak začneme žít, až když se nadechneme vzduchu, a vzduch potřebujeme ke svému životu na tomto světě až do smrti. Proto jsme důležitou součástí přírody. Kde není vzduch, není ani života.

Toto v dávných dobách pochopil hluboce myslící člověk, který od mládí vynikal chytrostí a moudrostí, Pan Ježíš. Vysvětloval lidem ve svých kázáních, jak je důležité se k přírodě chovat a jak se mají chovat vzájemně k sobě. Ona příroda-zem je naše Matka, neb nás živí. Ona živí i rostlinstvo – zeleň –, které za pomoci slunce asimiluje a vyzařuje do přírody potřebnou energii. Tím je vytvořen koloběh života mezi nebem a zemí.

Lidstvo je nadřazeno duchem nad ostatní

živočichy a rostlinstvo, aby tyto přírodní záležitosti byly dodržovány. Je však zapotřebí chovat se k přírodě pokorně, ale vzájemně i k sobě, myslet na budoucnost a vytvářet si vzájemně příjemné prostředí. Mělo by vládnout mezi lidmi dobro, duch by nás měl spojovat a vnitřně napovídat. Ono však na druhé straně číhá zlo – satan – a to často vítězí nad dobrem. Již Pan Ježíš byl pro pravdu ukřižován a později mistr Jan Hus upálen. Toto zlo pod rouškou pravdy neustále existuje. V současné době jsme svědky toho, že nedodržování přírodních zákonitostí se nám projevuje změnou klimatu. Neustále likvidujeme stromy, natrvalo se zbavujeme půdy a tím je narušen nám svěřený přírodní koloběh. Podstatné také je, jak zacházíme se zbývající půdou a vzduchem.

Lidstvo se v současné době o tyto základní věci často mnoho nezajímá a vytváří svět podle svých představ, a tudíž k záhubě. Je to svět bez lásky a pokory, dle přání satana.

Antonín Erben

Služby pro domácnost

Nabídka instalatérských a topenářských prací

Otto Ryčl

Bílsko 74

e-mail ottor@seznam.cz

telefon 602 824 793

Letitá ČOV uvolnila místo parkování

Za budovou školy v Hilmarově ulici byla stará, mnoho let nefunkční čistírna odpadních vod. Pracovníci Místního hospodářství ji zlikvidovali – odstranili technologii, zbylou jámu zavezli a celý prostor dvora upravili tak, aby mohl být využíván k parkování aut.

(kl)

Dílo Anny Holubové a Standy Štěpa v KVC

Společná vernisáž výstavy obrazů a fotografií Anny Holubové a obrazů a uměleckých děl Standy Štěpa proběhla na obou scénách KVC Kopidlno dne 13. září 2019 od 18.30 hodin. Celým večerem nás provázela příjemná hudba s ještě lepší atmosférou, jídla bylo dosti, takže mohou být všichni spokojeni. Výstavu můžete zhlédnout do 11. října 2019.

Michaela Havelková

Prosíme o zapůjčení RETRO věcí typických pro období socialismu

Věci sháníme na připravovanou výstavu k výročí 30 let od sametové revoluce, která bude probíhat v budově KVC v listopadu 2019.

Prosíme všechny, kdo mají tyto historické věci k zapůjčení, o spolupráci. Vše, co můžete zapůjčit, bude přijímat paní Havelková v budově KVC.

Jedná se nám o cokoli typické pro danou

dobu – oblečení, hračky, knihy, časopisy, obaly, rádia, gramofonové desky, fotografie, průkazy jisker, svazáků, svatební oznámení, spartakiádní úbory a další.

Věci můžete nosit do 23. října 2019!

Retro výstava bude zahájena vernisáží v pátek 1. listopadu 2019 od 17.30 hodin.

(kl)

Léčení hudbou poprvé v Kopidlně

Tradiční akci Léčení hudbou, známou v sousedních obcích už řadu let, historicky poprvé pořádalo město Kopidlno 14. září 2019. Sokolovnou se nesla hudba kapely Formánečka (bývalý orchestr Hradní stráže). Tančit nebo poslouchat převážně lidovou muziku přišlo na 50 bohužel přespolních účastníků. Sokol zajistil výborné občerstvení a v pokladně vypomohly dámy z Běchar a Židovic. Za nápad uspořádat tento druh zábavy u nás děkujeme panu Antonínu Erbenovi. A možná se můžeme těšit na další podobnou akci.

Michaela Havelková

Dovolujeme si vás pozvat

na besedu s cestovatelem
Petrem Nazarovem

téma Jižní Afrika – J. A. R., Svazijsko,
Namibie a království Lesotho

30. září 2019 od 18.00 h, KVC Kopidlno

Vstupné dobrovolné

Kulturně vzdělávací centrum Kopidlno
Vás zve na přednášku

Skotsko mýma očima

Hany Jampílkové

Den konání 25. října 2019
od 18.00 hodin v Kulturně vzdělávacím centru Kopidlno

Těšíme se na Vás

Hana Jampílková photography
@hanajampilkova hana.jampilkova@seznam.cz

Do Kopidlna se vrací nejúspěšnější česká travesty skupina Techle Mechtle a Kočky s novým pořadem

Sny ve Vegas

18. 10. 2019 od 19:00 h
sokolovna Kopidlno

Předprodej vstupenek probíhá
od 2. 9. 2019 v KVC

Vstupné v předprodeji 290 Kč,
na místě 320 Kč

naše šestá hra!

Srdečně Vás zveme do divadla
v podání Divadelního ochotnického spolku

DOBROVODSTÍ KOHOUTI
2014

A OPĚT SE SPOLU BUDEME SMÁT!

tentokrát u **BLÁZNIVÉ KOMEDIE** Michaela COONEYHO

HABADŮRA

ANEŽ
NÁJEMNÍCI PANA SWANA

TAK DLOUHO SE BEROU PODPORY A PŘÍSPĚVKY
AŽ VÁS SOCIÁLNÍ ÚŘADY JEDNOU NAVŠTÍVÍ.

A TO BUDE MAZEC!

TOLIK DVEŘÍ A VCHODŮ A POLOVINA LIDÍ VŮBEC NEVÍ
KDO JE KDO! A DO TOHO TA ROZBITÁ PRAČKA!

26. října 2019
začátek v 19:00

v sále sokolovny
v Kopidlně
vstupné 80,-
děti do 15 let - vstup zdarma

ostatní termíny sledujte na našich stránkách
www.dobrovodstikohouti.cz

Dilia

<https://www.facebook.com/dobrovodstikohouti>

Příprava zázemí Místního hospodářství

V souvislosti s rekonstrukcí požární zbrojnice SDH Kopidlno provedli pracovníci Místního hospodářství opravu fasády přilehlé hospodářské budovy. Důvody byly hlavně estetické. Pracovníky Místního hospodářství čeká ještě hodně práce, než si vybudují prostory, do nichž přemístí své zázemí – dílnu, garáže, sklady, šatnu. (kl)

V prázdninových měsících pracovníci Místního hospodářství opravili propadlý kanál v komunikaci ve Pševsi a zádlažbu na náměstí v Kopidlně a přeložili vjezd do rodinného domu v Husově ulici. (kl)

Kopidlenské žížalky

Co pro vás na podzim chystáme

Jelikož máme od jara svoji vlastní klubovnu, můžeme říct, že převážná většina našich aktivit probíhá právě tam. Kdo ještě neví, naše klubovna se nachází na náměstí vedle kadeřnictví paní Kotlářové. A co jsme si pro vás připravily?

1. KROUŽKY – všechny kroužky odstartují v týdnu od 30. 9. 2019

TVOŘIVÉ DÍLNIČKY PRO ŠIKOVNÉ RUČIČKY

Tvořit budeme každé pondělí od 15 hod. Během celého roku tvoříme různé výrobky, mnohdy v závislosti na ročním období. Děti si svoje výrobky mohou odnést domů, ale zároveň děláme i společné projekty, kterými podporujeme další akce spolku (např. kulisy na Pohádkový park). Doprovod rodičů není nutný. Cena dílniček pro členy spolku 20 Kč, pro ostatní 40 Kč.

ANGLIČTINA PRO NEJMENŠÍ

Kroužek angličtiny bude pokračovat podle zájmu (z ohlasů předpokládáme, že zájem bude). Pravděpodobně bude opět každé úterý, čas bude upřesněn. Doposud kroužek navštěvovalo 16 dětí ve věkovém rozmezí od 4 do 8 let. Děti se pod vedením skvělé lektorky Lucie Hůlkové ze School Tour učí zábavnou formou spoustě anglických slovíček. Při tom si zacvičí, zatančí, ale také zpívají a malují. Cena dle vzdělávací agentury.

TANEČKY S PRVKY AEROBIKU

Tanečky budou probíhat každý pátek od 16.30 hod. v zrcadlovém sále ve sportovní hale. Kroužek navštěvuje kolem 20 děvčat ve věku od 4 do 12 let. Ve vedení kroužku bude pokračovat Katka Skřivánková. V případě většího zájmu bude kroužek rozdělen na dva, pro mladší a starší děvčata. Cena kroužku pro členy spolku 20 Kč, pro ostatní 40 Kč.

HEJBÁNKY PRO BATOLÁTKA

Tento kroužek bychom rády zařadily nově pro ty úplně nejmenší. Den a čas budou upřesněny.

HUDEBNÍ KROUŽEK

I tento kroužek bude zařazen nově. Den a čas budou upřesněny podle časových možností lektorky Marty Detkové. S lektorkou bude možná domluva i individuálního vzdělávání.

2. DALŠÍ AKTIVITY

PODZIMNÍ BAZÁREK – čtvrtek a pátek 17.–18. 10. 2019

MALOVÁNÍ MANDAL A VÝROBA LAPAČE SNŮ – neděle 20. 10. 2019

DEKOROVÁNÍ KALENDÁŘE (nástěnný x stolní), **VÝROBA FOTOALBA** – neděle 10. 11. 2019

ADVENTNÍ TVOŘENÍ – sobota 30. 11. 2019

Podrobnosti o jednotlivých akcích budeme postupně zveřejňovat, tak sledujte plakáty ve výloze v naší klubovně, dále fb profil www.facebook.com/kopidlenske.zizalky.7 nebo webové stránky kopidlenske-zizalky.webnode.cz. Pro více informací můžete samozřejmě i volat, a to na tel. č. 724 600 683. Změna termínu vyhrazena.

KOPIDLENSKÉ ŽÍŽALKY, z. s. – předsedkyně spolku Veronika Žížková – tel. č. 724 600 683

Organizujeme pravidelné i jednorázové akce. Mezi ty pravidelné patří především různé kroužky pro děti (Tvořivé dílničky pro šikovné ručičky, Angličtina pro nejmenší, Tanečky atd.) a mezi ty jednorázové můžeme zařadit Závodů kočárků, Rozloučení s prázdninami, Pohádkový park, tvoření pro dospělé, výlety atd.

Ráda bych na tomto místě poděkovala všem (členům i nečlenům), kteří se bez nároku na jakoukoli odměnu na našich akcích podílejí a bez nichž bychom nemohli dělat téměř nic. Nasazení mnohých je opravdu obdivuhodné.

PO STOPÁCH DO POHÁDKOVÉHO PARKU

aneb

podzimní odpoledne
pro děti i dospělé

Neděle 29. 9. 2019

od 14.00 hodin

v zámeckém parku v Kopidlně

odměny pro všechny účastníky

Na akci vás srdečně zvou Kopidlenské žížalky
Akce probíhá za finanční podpory města Kopidlna

Kopidlenské žížalky

Kopidlenské žížalky pořádají příměstské tábory

V letošním roce jsme se pro velmi dobré ohlasy na loňský příměstský tábor rozhodly, že uspořádáme hned **dva termíny**. Jeden v červenci (22.–26. 7.) a druhý v srpnu (12.–16. 8.).

Červencový tábor proběhl celý v duchu **angličtiny pro nejmenší**. Zúčastnilo se ho 16 dětí ve věku od 4 do 9 let. Tábořem děti prováděla lektorka anglického jazyka Lucka Hůlková ze School Tour. Celým programem se prolínalo tvoření, aby si děti mohly z tábora odnést něco na památku. Děti si krásně nazdobily trička, vytvořily si stojánek na pastelky – pastelkovník –, technikou zvanou decoupage si udělaly krabičky na malé poklady. Ve středu jsme s dětmi dokonce zvládly výlet do zoo Chleby. Celotýdenní snažení jsme završily v zámeckém parku tematickou bojovkou, která děti moc bavila. Odměnou jim závěrem byl výborný piknik.

Srpnový tábor byl na téma „Čím bychom chtěli být“. Tohoto tábora se zúčastnilo 27 dětí ve věku od 4 do 11 let. Jak samotný název napovídá, snažily jsme se během něj přiblížit dětem různé profese. V pondělí si děti hrály na malé kuchaře, kuchařky, cukráře, cukrářky. Nad naše očekávání byly opravdu nadšené a se zájmem chystaly jak nepečený dort, tak obložené chlebičky. K tomu jsme stihly vytvořit deník táborníka, do kterého si během týdne děti mohly zaznamenávat zážitky a postřehy a zároveň do něj za všechny aktivity postupně sbíraly samolepky. Úterý bylo ve znamení velkého tvoření – každé dítě si nazdobilo svůj vlastní batůžek, se kterým pak ve středu mohlo vyrazit na společný výlet. Nutno podotknout, že všechny batůžky byly moc krásné.

Jak bylo zmíněno, ve středu jsme vyrazily na výlet, a to do Jičína. Navštívily jsme profesionální hasiče. Zážitek to byl opravdu úžasný, nejen pro děti. Jičínským hasičům patří veliký dík za to, jak se nám celé dopoledne věnovali a jaký pro nás připravili program. Po obědě jsme s dětmi vyrazily do sběrného dvora, kde jsme se naučily, jak správně třídit odpad a jak to v takovém sběrném dvoře funguje. Pak už jen sladká odměna v podobě nanuku a hurá zpátky domů. Ve čtvrtek si přišla na své spíš děvčata. Hrály si na kadeřnice, kosmetičky, nehtačky, zkrátka jsme pro ně připravily den plný krásy. A aby to chlapcům nebylo líto, odpoledne nás přijela navštívit místní policie, takže si mohli prozkoumat policejní auto, a dokonce si i zahoukat policejní sirénou. Děkujeme Marku Nýčovi. V pátek ještě trocha zdravotní sestřičky a doktory. Víc už se nám toho do programu nevešlo, ale i tak myslím, že děti si tábor užily.

Nutno ještě zmínit, že stejně jako v loňském roce měly děti na obou táborech stravování formou „all inclusive“. Zajistily jsme jim jak stravu, tak pitný režim na celý den pobytu. Odměnou pak byly prázdné talíře a plná bříska. Zpětně za to patří velké díky tetám kuchařkám, kterými byly na červencovém táboře Šárka Slavíková, na srpnovém táboře paní Šulcová, Petra Macková a Jana Zikmundová. Další nemalé poděkování patří tetám Katce Bendové, Irence Nazarenkové, Páje Zarycké, Janě Bořilové a Terezce Mackové, které pro děti připravovaly program a staraly se o ně s maximálním nasazením. Děkujeme i rodičům, kteří nám své děti s důvěrou svěřili.

Teta Verča tvořilka :-)

Kopidlenské žížalky

Závody kočárků v Kopidlně podruhé

V neděli 14. dubna Kopidlenské žížalky uspořádaly již druhý ročník Závodů kočárků ve sportovní chůzi. Opět se jednalo o zcela unikátní celorepublikovou akci, při níž přesně v 15 hodin odstartovaly stovky kočárků na celkem 30 místech po celé České republice.

A jak vše v Kopidlně probíhalo?

Celá akce tentokrát probíhala v zámecském parku. Moderování se v tomto roce

ujal skvělý Michal Vlček z Libáně. Touto cestou bych mu ráda ještě jednou poděkovala za perfektně odvedenou práci. Stejně jako v loňském roce nás svou návštěvou potčila lektorka strolleringu Jana Hájková z Kutné Hory, která předvedla krátkou ukázkou cvičení s kočárky a nezapomněla ani na nácvik správné rychlochůze. I jí patří náš dík za to, že vážila cestu, aby s námi pro dobrou věc strávila celé odpoledne.

Součástí Závodů byl také doprovodný

program určený především pro nejmladší účastníky. Myslím, že děti si celé Závodů užily nejvíc. Závodily hned v několika kategoriích - malé kočárky, malé motorky, odrážedla a koloběžky. Stejně jako v loňském roce každé dítě dostalo za účast v závodě krásnou perníkovou medaili. Dále si mohly děti užít zábavu na velké nafukovací opičí dráze, nechat si něco hezkého namalovat na obličej nebo si odnést výhru ze strollboly.

Ráda bych na tomto místě poděkovala všem sponzorům, bez kterých by se tato akce nemohla uskutečnit. Strollbola, kterou jsme letos uspořádaly poprvé, byla především díky nim víc než bohatá a nutno říct, že losy se tak prodávaly téměř samy. A když už jsem u děkování, nemůžu zapomenout na všechny spoluorganizátory. Bez VÁS by to zkrátka nešlo, takže moc díky a těším se na další spolupráci.

Závěrem zbývá říct, že výtěžek z akce byl věnován 8leté Žanetce, která ještě jako miminko prodělala dětskou mozkovou obrnu, a půlroční Michalce, která se narodila s rozštěpem páteře a dalšími problémy, s kterými musí bojovat celá její rodina. Každá z holčiček od nás dostala 6000 Kč.

Za Kopidlenské žížalky Veronika Žížková

Zprávy ze základní a mateřské školy

Nejkrásnější výlet si pátáci užili na Ostružně

Ráno 14. června v 6.40 hodin jsme se měli sejít na vlakovém nádraží v Kopidlně. Potom jsme nastoupili do vlaku a vyrazili směr Jičín. Když jsme vystoupili v Jičíně, měli jsme před sebou dlouhou, 8kilometrovou cestu na Ostružno. Zvládli jsme to za 2 hodiny.

Museli jsme chvíli čekat, než se nám uvolní chatky. Ale to nevadilo, paní učitelka upekla borůvkový koláč ke svačině a také jsme si všichni vyzkoušeli boxovat do boxeru. Pak jsme hupšli do plavek a bazén byl náš. Asi kolem jedenácté jsme se šli ubytovat do chatek. Ve dvanáct hodin nás čekal oběd, byla kuličková polévka a svíčková. S plnými břichy jsme ulehli k polednímu klidu, ale

jen na chvíli. Bazén nás volal. Voda byla sice studenější, ale osvěžení to bylo bezvadné. Asi po hodině jsme šli na koupaliště, patřící areálu. Tam se nám moc nelíbilo, voda byla špinavá, a tak návrat do čistého bazénu byl jasný. Po svačině jsme se rozdělili do dvou skupin a šli si na antukové hřiště zahrát přehazovanou. Na šestou hodinu byla večere, halušky se zelím, mňam. Pak jsme si šli projít trasu stezky odvahy, která nás večer čekala. Navečer byly soutěže a kluci chystali dřevo na táborák. Večerní koupání bylo taky fajn. Následoval táborák, opékání párků a rohlíků. Hráli jsme na schovku, na babu a hoši tančili. V jedenáct hodin nás začala paní učitelka vypouštět po jednom na stezku odvahy černým lesem. Byl to zážitek na celý život. Přezili jsme všichni.

Druhý den začal snídání a po ní jsme opět hupli do bazénu. Hráli jsme míčové hry a opalovali se. Po obědě jsme uklidili chatky a opět hupli do bazénu, kde jsme hráli na schovku, vodní rugby, na slepou bábu i vodní přehazovanou. Plavali jsme na čas a točili vodu. Ve tři hodiny pro nás přijeli rodiče, kteří nás odvezli domů. Byl to nejkrásnější výlet, co jsme zatím zažili. Děkuje.

*Námořníci z 5. A s paní učitelkou
Ivanou Pekárkovou*

Delfínci vpluli do školních lavic

I letos zasedli prvňáčci do lavic první třídy naší základní školy. V pondělí 2. září 2019 je přivítala jejich nová paní učitelka Mgr. Ivana Pekárková a vybrala pro ně pojmenování DELFÍNCI, neboť lidé a delfini mají spoustu společných vlastností, jsou kamarádští, pomáhají, rádi se učí a jsou velmi inteligentní.

Celý program byl zahájen panem ředite-

lem Pavlem Berným a paní starostkou Hanou Masákovou, kdy při úvodním proslovu všech 21 prvňáčků přivítali a poté předali slovo paní učitelce Pekárkové. Ta měla pro své nové žáčky připravený zajímavý i zábavný program, kdy si děti vyslechly například pohádku o delfínovi, který se nakonec stal jejich novým plyšovým maskotem, nebo si

vybraly razítko, které budou mít na svých sešitech celý první rok. Každý obdržel malého delfínka se svým jménem a připevnil ho na tabuli k velkému delfínovi paní učitelky. Přejme jim, ať společně „proplují“ všemi úskalími čtení, psaní či počítání bez jediné- ho zaváhání.

Ivana Pekárková, třídní učitelka

Zprávy ze základní a mateřské školy

Česko-polské pobyty přinesly dětem nová přátelství

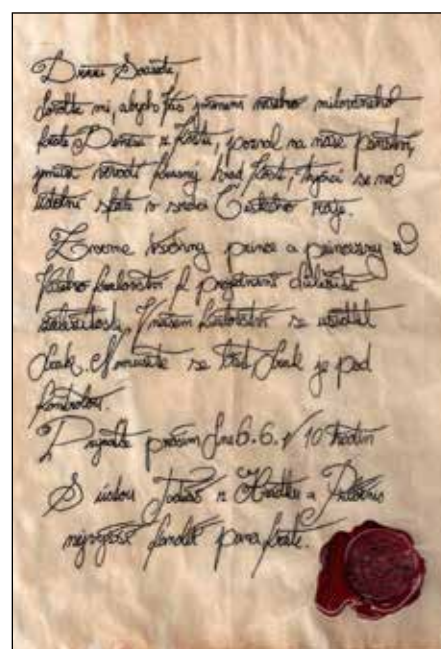
Poslední, čtvrté setkání mezi polskými a českými dětmi proběhlo začátkem června. Ve středu 5. června v den příjezdu polských dětí po následném obědě ve školní jídelně se vydala celá skupina na výlet do zoo Dvůr Králové nad Labem. Zde byl objednaný safaribus, který se stal jedním z nejkrásnějších zážitků pro všechny děti. Po večeri ve školní jídelně následovala diskotéka v budově druhého stupně, kdy české děti učily ty polské různým tancům.

Čtvrteční den začal výletem na hrad Kost, kde děti zhlédly rytířský turnaj a zažily hradní trojboj. Po výtečném obědě v hradní restauraci jsme se všichni přesunuli do Prachovských skal a cestou mezi skalami a přes vyhlídky se dostali až k Turistické chatě. Po návratu zpět na základní školu následo-

val společenský večer v jazykové učebně, který byl věnovaný tvorbě deskových her ve smíšených česko-polských skupinách.

Dopoledne posledního dne setkání bylo věnováno tvořivým dílničkám, v nichž probíhalo dokončení česko-polských slovníků, které budou výstupním materiálem pro obě zúčastněné strany. I tentokrát české a polské děti dostaly spoustu dárků, např. tašku, náramek, medaili, diplom. Mezi dětmi došlo k výměnám kontaktů, na kterých si chtějí udržovat nově vzniklá přátelství. Celý projekt „TU A TAM KAMARÁDY MÁM II“ byl pro všechny zúčastněné děti přínosem po stránce sociální, kulturní i zeměpisně poznávací.

Ivana Pekárková, Dagmar Zachovalová,
Magda Hakenová, Kateřina Hyblerová

Zprávy ze základní a mateřské školy

Experimentář a Přírodovědničec mladých badatelů

Ve dnech 3. a 4. června proběhla poprvé v naší škole dvě badatelská dopoledne. První se konalo 3. června pod názvem Experimentář a bylo připraveno pro žáky druhého stupně. Druhé badatelské dopoledne se konalo 4. června a bylo přichystáno pod názvem Přírodovědničec pro žáky prvního stupně.

Žáci prvního či druhého stupně byli rozděleni do družstev, kde byli namícháni vždy žáci ze všech tříd daného stupně, a každá skupina v přesně stanovených časových intervalech absolvovala deset stanovišť rozmístěných po škole, kde pro ně byly připravené pokusy či úkoly z přírodních věd – chemie, fyziky

a biologie. Žáci si tedy vyzkoušeli provádění zajímavých efektních chemických i fyzikálních pokusů, mikroskopovali preparáty, které si museli sami připravit, zkoumali i trvalé preparáty živočišných tkání a buněk. Na zahradě školy si pomocí jednoduchých měření, pomůcek i výpočtu zkusili určit stáří a výšku stromu apod. Skupiny byly na všech stanovištích bodovány za to, jak pracují, ale i za to, jak spolu žáci jako skupina spolupracují. Nejlepší skupina prvního a druhého stupně byla poté odměněna.

Mgr. Hana Zýková

Pískání pro radost a pro zdraví vyneslo 2. místo

Na jaře jsme se zúčastnili soutěže ve hře na flétnu v Loučeni. Letos jsme chtěli naši hru zpestřit, a proto jsme poprosili našeho školníka pana Pavla Skálu, aby nás doprovodil hrou na bicí. Ochotně souhlasil a pilně s námi naše skladby nacvičoval.

Na jevišti kulturního domu hrálo celkem šedesát dětí a několik dospělých. Jejich umění hodnotila porota složená z učitelek ZUŠ. Kopidlenské Notičky – Nela Faltejsková, Alena Hauszlerová, Karolína Kinčlová a Tereza Štěpánová – získaly pěkné 2. místo. Za odměnu dostaly sladkosti, diplom a pamětní list. Hned po návratu se dívky vrhly na výrobu dárečku pro pana školníka.

I. Komárková

Zprávy ze základní a mateřské školy

Netradiční zakončení školního roku 2018–19

S koncem školního roku se učebny 2. stupně kvůli rekonstrukci školy přestěhovaly do budovy v Hilmarově ulici, a tak si třídy zvolily k předání vysvědčení náhradní prostory. 6. třída altán v MŠ, 7. třída pod stoletou lípou před budovou v ulici T. Svobody, 8. třída ve školní jídelně a 9. třída absolvovala slavnostní vyřazení v KVC.

Školní knihovna se přestěhovala do budovy u kostela

Čtvrtou knihovnickou sezonu zahájily knihovnice z 9. třídy Barbora Komárková a Nela Nekovářková a pomáhat jim začaly Bára Červinková a Nikola Slavíková ze 7. třídy. I v letošním školním roce získala knihovna finanční částku 4000 Kč od SRPŠ na nákup knih. Byly zakoupeny knihy dle přání čtenářů a několik titulů české a světové klasiky. 1. dubna 2019 knihovnice ze 7. třídy tyto nové tituly představily v rámci hodin českého jazyka svým spolužákům v jednotlivých třídách 2. stupně.

R. L. Stevenson – Ostrov pokladů
 J. Žáček – Ezopovy bajky
 Ch. Dickens – Oliver Twist
 R. J. Palaciová – (Ne)obyčejný kluk
 K. McGuinness – Marvel – Partácká romance
 Avengers – Rukavice nekonečna
 Kapsy – podle povídek Karla Čapka – komiks
 Y. Parker – Marvel – Chlupatý a nebezpečný
 J. Kinney – Deníky malého poseroutky
 K. Čapek – Bílá nemoc
 R. Rolland – Petr a Lucie
 E. A. Poe – Havran
 Petr Šabach – Občanský průkaz
 Irena Dousková – Hrdý Budžes
 O. Wilde – Strašidlo Cantervillské
 J. Boyne – Chlapec v pruhovaném pyžamu
 E. M. Remarque – Na západní frontě klid
 A. Heinderg, J. Cheung – Avengers

Na konci školního roku byla naučná literatura Stulíkovy knihovny přemístěna do kabinetních sbírek, aby mohla být využívána bezprostředně ve vyučovacích hodinách. Beletrie Stulíkovy knihovny byla opět uložena do krabic a přestěhována do budovy školy u kostela, kde od září 2019 probíhá výuka 2. stupně.

*Správce knihovny:
 Mgr. Jana Hladíková*

Zprávy ze základní a mateřské školy

Za sběr hliníku byli žáci odměněni. Soutěž pokračuje

Na počátku školního roku 2018/19 se žáci prvního stupně zapojili do akce zaměřené na ochranu našeho životního prostředí. Aby pro ně tato aktivita byla ještě poutavější, byla v rámci této akce pro žáky vyhlášena soutěž. O co v této akci a zároveň soutěži šlo? Rozhodli jsme se šetřit naše životní prostředí zase o kousek víc tím, že jsme přestali vyhazovat do běžného směsného odpadu hliníkový odpad (STARÝ ALOBAL, VÍČKA OD MLÉKA, JOGURTŮ, MLÉČNÝCH VÝROBKŮ, PLECHOVKY OD NÁPOJŮ apod.), zkrátka všechny obalové materiály, na kterých najdete značky, které jsou zobrazeny pod tímto článkem.

Po půl roce velice úspěšného sbírání hliníku na prvním stupni naší školy jsme rozšířili tuto akci a zároveň soutěž i na druhý stupeň. Sběr hliníku probíhal do 30. května a poté vše, co děti z celé školy nasbíraly, bylo odvezeno do sběrných surovin. Hmotnost odevzdaného hliníku byla neuvěřitelných 80 kg!!!

Ve sběru hliníku na prvním stupni základní školy byly nejpilnější sestry Amálka a Rozárka Rudolfovy. Nasbíraly celkem 9,82 kg hliníku a jako odměnu získají na počátku školního roku 2019/20 poukázku na nákup papírenského zboží v obchodě PAPÍRNICTVÍ LIKA JIČÍN v celkové hodnotě 300 Kč. Na druhém místě na prvním stupni se umístila Karolínka Šturmová, která nasbírala 8,87 kg hliníku a opět obdrží poukázku na nákup papírenského zboží v obchodě PAPÍRNICTVÍ LIKA JIČÍN v celkové hodnotě 200 Kč. Na třetím místě se umístil Patrik Švorc, který nasbíral 8,07 kg hliníku a opět obdrží poukázku na nákup papírenského zboží v obchodě PAPÍRNICTVÍ LIKA JIČÍN, tentokrát v celkové hodnotě 100 Kč.

Na druhém stupni se na prvním místě umístila Kačka Pekárková, která nasbírala 4,5 kg hliníku a opět jako cenu obdrží poukázku na nákup papírenského zboží v obchodě PAPÍRNICTVÍ LIKA JIČÍN v celkové hodnotě 300 Kč. Na druhém místě se pak umístila Vája Karešová s hmotností odevzdaného hliníku 0,45 kg. Jako cenu obdrží poukázku na nákup papírenského zboží v obchodě PAPÍRNICTVÍ LIKA JIČÍN v celkové hodnotě 100 Kč.

Ve sběru a recyklaci hliníku chceme pokračovat také v následujícím školním roce na prvním i druhém stupni naší školy a děti

podpořit ve sbírání stejnou soutěží jako ve školním roce předešlém. Prvotní cíl této akce však stále trvá a to je zachytit a nevyhodit do odpadků nejvíce tohoto lehkého kovu, který je v současné době stále více využíván pro výrobu nejen jako obalový materiál v potravinářství, ale také k výrobě různých lehkých součástek v automobilovém průmyslu, ve stavebnictví, ve výrobě jízdních kol atd. Pokud nebudeme hliník sbírat a vracet do oběhu, budeme jej muset stále více a více získávat z nerostu bauxitu. Ten se však musí nejprve vytěžit, čímž již v této fázi dochází k ničení krajiny těžbou. Další zpracování hydroxidu hliníového (bauxitu) až na hliník je opět nákladné a nešetrné k životnímu prostředí. A přitom stačí nebyť lhostejní a líní vedle pytle na tříděný papír, sklo, plasty a tetrapak přidat ještě jeden na hliník. V příštím školním roce se těšíme, že i vy se přidáte k nám a budete sbírat. Budeme moc rádi, když se přidají i babičky, dědové, tetičky, strýčkové našich žáků a pomohou jim třídít a sbírat hliník. V tomto školním roce noste prosím hliník do budovy u kostela, 2. patro, sborovna, p. uč. Zýková. Hliník noste sešlápaný v igelitových pytlích či papírových krabicích opatřených jménem a třídou. Žáci, kteří mají třídu na pavilonu, mohou nosit hliník tam.

Pátáci přispěli nadaci i psímu útulku

Celý projekt Abeceda peněz byl v 5. B ukončen předáním „certifikátu podnikatele“ každému žákovi třídy a následnou útratou vydělaných peněz. Kromě výletu do Pece pod Sněžkou darovali žáci 5. B v pondělí 17. června celkem 1000 Kč nadaci Dobrý anděl a odpoledne navštívili Biograf Jičín a představení „Pokémon: detektiv Pikachu“. V úterý 18. června celá třída odjela autobusem do psího útulku pod Zebínem, kde předala dar 1000 Kč na pomoc opuštěným a týraným pejskům. Poté pokračovala do Liberce do Urban Jump Arény, kde si celá třída užila dopoledne na různých trampolínách a prolézačkách. Jako dárek k vysvědčení objednala paní učitelka vzpomínkovou fotoknihu s fotografiemi od 1. až do 5. ročníku a jako poděkování rodičům za pomoc poukázky do kopidlenké cukrárny.

Dagmar Zachovalová,
třídní učitelka

Zprávy ze základní a mateřské školy

Co nás čeká v novém školním roce na ZŠ a MŠ Kopidlno

Závěr školního roku 2018/19 byl vzhledem ke stěhování budovy 2. stupně velice náročný jak pro žáky, tak pro zaměstnance školy. Vše začalo dubnovou schůzkou vedení města a ZŠ s rodiči, na které byl nastíněn postup i harmonogram vyklizení budovy 2. stupně a také byl oznámen termín ředitelského volna. Vedení školy začalo ihned s přípravami na rekonstrukci. Postupně byly vyklizeny kabinety a další pomocné prostory budovy a materiál byl přestěhován do sportovní haly, do budovy pavilonu a na budovu 1. stupně ke kostelu. K 30. 6. 2019 tak byla budova 2. stupně připravena k předání zhotoviteli díla. Na vystěhování budovy se podíleli nejenom zaměstnanci školy, ale i mnoho žáků. Všem za jejich přístup děkujeme.

Nový školní rok zahájily 1.–3. třídy a 5. třída v budově pavilonu nad školní jídelnou, kde jsou také umístěna obě oddělení školní družiny a počítačová pracovna školy. V budově školy u kostela přivítaly nový školní rok 6.–9. ročníky a 4. třída.

Ve škole budeme i v novém školním roce pokračovat v některých projektech

1. Pilotování učebních materiálů pro 1. stupeň Nové školy Brno bylo ukončeno a naše škola získala osvědčení Pilotní školy. Zároveň byly nastíněny podmínky pro pokračování v projektu pro další školní rok. Ve 2. třídě bude probíhat ověřování nových pracovních sešitů na český jazyk a prvouku. V rámci tohoto projektu bude studentka Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové svoje poznatky v diplomové práci zaměřené na formativní hodnocení konzultovat s naší školou tak, jako to bylo již v loňském školním roce.

2. Vyučující českého jazyka pokračují v realizaci čtenářských dílen (2015), které se uskutečňují v 2.–9. ročníku a slouží k tomu, aby se individuální čtení stalo každodenní samozřejmostí každého žáka.

3. Do druhého roku existence vstupuji třídnické hodiny (2018), které přispívají ke zlepšení třídního klimatu a vztahu mezi jednotlivými žáky, ale i mezi učiteli a žáky. Žáci se tímto způsobem mohou aktivně podílet na životě školy, což vede ke zkvalitnění výchovně-vzdělávacího procesu.

4. Žákovský parlament pracuje nepřetržitě od roku 2010. Tento důležitý poradní orgán

žákovské samosprávy přednáší vedení školy svoje náměty, připomínky, požadavky a poskytuje zpětnou vazbu k pořádaným akcím a organizačním opatřením.

5. Ohlédnutí za 1. rokem projektu Growth Mindset – formativní hodnocení a výhled do druhého projektového roku.

Cíle, které si vytyčila formativní skupina na začátku projektu, se postupně začínají naplňovat, a to zejména v oblasti bezpečného klimatu ve škole. Na školní úrovni jsme sjednotili celoškolské projekty, v některých ročnících 2. stupně se daří propojovat jednotlivé předměty, učitelé se snaží zařazovat do své práce více aktivizujících metod práce, ze kterých si žáci nejvíce oblíbili losovátka a semafor. Postupně zařazujeme sebehodnocení žáků a vrstevnické hodnocení, kterými zčásti nahrazujeme tolik přeceňované známkování. Učitelé se snaží neposuzovat žákovy práce pouze pomocí známek, které podle dlouhodobých výzkumů nejsou objektivní ani neutrální, a hlavně neposkytují informace o tom, co se žák skutečně naučil. Méně známkovat a více hodnotit je dlouhodobý cíl nejen pedagogů zapojených v tomto projektu, ale na setkáních školní formativní skupiny se snažíme vést i zbývající kolegyně pedagogického sboru k tzv. kolegiálnímu sdílení. Podle slov žáků, kteří se již seznámili s hodnocením podle předem stanovených a společně vydiskutovaných kritérií, je toto hodnocení spravedlivější a motivační. Tento postup umožňuje učitelům důkladně si promyslet cíle a metody učení, sledovat žákův pokrok a udílet okamžitou zpětnou vazbu. Kromě žákovských portfolií vznikají v rámci projektu profesní učitelská portfolia, která obsahují výchozí list formativního hodnocení o technikách, které učitel pravidelně používá, a inovace, které se pokouší do své výuky zavádět. Učitelská portfolia slouží k dokládání pedagogického posunu a utváření důležitých kompetencí pro vzdělávání žáků v rychle se měnící společnosti. V nadcházejícím školním roce se všichni pedagogové podrobně seznámí s jednotlivými strategiemi formativního hodnocení Ph.D. Dylana Williama, který je předním odborníkem na hodnocení a podílel se na úspěšném zavádění formativního hodnocení do škol po celém světě, včetně USA. Na setkáních formativní skupiny s mentorkami budou probíhat minilekce aktivizujících metod práce a v rámci projektu uskutečníme dvě meziškolní návštěvy, s cílem získat nové poznatky k forma-

tivnímu hodnocení. Na naší škole se pokoušíme vyvrátit léty zažitý mýtus o známce jako o jediné možné motivaci žáků k učení, a tak na závěr malá rada pro rodiče: Neptejte se svých ratolestí, jakou známku dnes ve škole dostaly. Mnohem efektivnější jsou otázky: Co nového ses dnes naučil? Co tě dnes ve škole zaujalo, bavilo...

6. Nový školní rok s novým projektem. Od 1. září 2019 realizuje naše škola vybrané šablony výzvy v rámci vlastního projektu „Šablony II OPVVV ZŠ a MŠ Kopidlno“. Cílem výzvy je podpořit mateřské, základní a základní umělecké školy a školská zařízení pro zájmové vzdělávání formou projektů zjednodušeného vykazování.

Aktivity realizované na naší škole v rámci tohoto projektu jsou zaměřeny především na osobnostní a profesní rozvoj pedagogů prostřednictvím dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků a částečně také na materiální vybavení naší školy. Projekt s rozpočtem 1.443.684 Kč právě začíná a bude probíhat do 31. srpna 2021.

Nejenom z příspěvků, které naše škola pravidelně publikuje v Kopidlenkých listech, je patrné, že se její zaměstnanci i žáci snaží naplňovat všechny aspekty výchovně vzdělávací práce co možná nejlépe. Svoji práci i přístupem reprezentují svoji školu i město Kopidlno na veřejnosti. O to více nás mrzí, že se po Kopidlně občas i přesto šíří nepravdivé informace, dezinformace a lži, které naši a také vaši školu poškozují. Ani na ulici, ani v obchodě totiž nikdy nedostanete kompetentní odpověď na své připomínky či stížnosti. Dveře ředitelny jsou proto vždy otevřeny nejenom žákům, pedagogům, ale i rodičům a široké veřejnosti. Přijďte se zeptat a určitě dostanete na své dotazy fundovanou odpověď. Nám pedagogům na naší škole záleží a doufáme, že ani vám není dobré jméno naší školy lhostejné.

Děkujeme vedení města za probíhající náročné přípravy na rekonstrukci budovy 2. stupně, tuto investici si škola v Kopidlně určitě zaslouží, děkujeme zaměstnancům místního hospodářství za spolupráci i nezištnou a okamžitou pomoc ve chvílích, kdy ji nejvíce potřebujeme, a děkujeme také všem přátelům a příznivcům naší školy za pomoc i podporu.

*Za ZŠ a MŠ Kopidlno
Jana Hladíková a Pavel Berný*

Zprávy ze základní a mateřské školy

Výlet do Seletického dvora

Dne 25. května 2019 děti z Mateřské školy Kopidlno jely na výlet do Seletického dvora. V Seleticích se nachází farma, kde se zabývají chovem přestívkových prasat, merinolandských ovcí, piemontského skotu. Farma hospodaří na vlastních pozemcích a tím zajišťuje krmení pro svá zvířata.

Po příjezdu na farmu nás čekala ochutnávka domácích produktů (jogurty, salámy, sýry, klobásky), u dětí měla velký úspěch. Následně jsme se přesunuli na prohlídku celé farmy. Dozvěděli jsme se o historii plemene, o chovu a o základní péči o tato zvířata. Děti si mohly zvířata pohladit či jim dát pamlsky. Na závěr prohlídky je čekalo překvapení v podobě projížďky na koních a ponících. I přes deštivé počasí se výlet vydařil.

Závěrečná besídka spojená se šerpováním a jarmarkem

Dne 13. června 2019 se uskutečnila závěrečná besídka v námořnickém duchu. Počasí nám přálo, a tak se besídka mohla uskutečnit na zahradě mateřské školy. Na děti se přišli podívat rodiče, sourozenci, prarodiče. Děti si pro ně připravily krátký program. Atmosféru podtrhla stejná trička dětí i oblečení učitelek. Dětem se vystoupení povedlo na jedničku a odměnou byl velký potlesk.

Nezapomněli jsme ani na naše předškoláky, kteří po prázdninách usednou do školních lavic. Čekalo na ně šerpování za účasti pana ředitele Mgr. Pavla Berného, paní starostky Ing. Hany Masákové, MBA, vedoucí učitelky Bc. Radky Černovské a třídních učitelek Aleny Matlasové a Anety Šourkové.

Po ukončení besídky následoval jarmark. Na jarmarku se prodávaly výrobky dětí (malované hrnečky, zápichy do květináčů, korále, bylinné sirupy, nakládané zeli, preclíky, čerstvé bylinky v květináčích), občerstvení, originální dětské oblečení, doplňky a dekorace. Na závěr jarmarku jsme si pro rodiče připravili překvapení ve formě dražby dárkových balíčků.

Začátek nového školního roku

Nadcházející školní rok 2019/20 bude naši mateřskou školu navštěvovat 71 dětí, které budou rozděleny do tří tříd. Děti ve věku 2 až 5 let budou ve třídách s názvy Žabičky a Sluníčka. Pro nadcházející školní rok povede třídu Žabiček s počtem dětí 19 Aneta Šourková. Ve třídě Sluníček bude stejné věkové složení jako ve třídě předchozí plus tři předškolní děti. Celkem jich bude 25. S dětmi bude pracovat vedoucí učitelka Bc. Radka Černovská a nově příchozí paní učitelka Lenka Paclová. Děti ve věku od 5 do 6 let, to znamená předškolní děti, mají třídu s názvem Stonožky. Povede ji Alena Matlasová a Eva Vlasatá společně s asistentkou pedagoga Markétou Martinovou. Celý tým naší mateřské školy se po letních prázdninách plných odpočinku těší na další školní rok. O veškerém dění budeme informovat na webových stránkách mateřské školy a prostřednictvím Kopidlen-
ských listů.

Zprávy ze zahradnické školy

Svět květin v režii absolventky školy

Již třetím rokem jsem byla propagovat Střední školu zahradnickou v Kopidlně na vyhlášené zahradnické výstavě Svět květin (Trutnov). V našem stánku ukazujeme různá aranžmá a návštěvníci si mohou sami uvázat kytici. Ptali se na Kopidlenský kvítek a přišli si také pro radu, co se týče zahradničení. Naše expozice je každý rok jiná. Letos byla na téma „Čtyři roční období“. Přivezla jsem například věnec z obilí, „zajíce v mrkvi“, ozdobené lahve nebo malého sněhuláka. I když už nejsem žákyní školy, tak příští rok pojedou Střední školu zahradnickou Kopidlnu opět reprezentovat.

Aneta Žitná, absolventka
učebního oboru Zahradník

Žáci 1. ročníku učebního oboru Zahradnické práce se i letos zúčastnili adaptačního kurzu na Zebíně. Foto: Marcela Boudná

Odborný výcvik žáků 1. ročníku učebního oboru Zahradník pod vedením Ing. Petry Sedláčkové.

Rajčata a papriky přes prázdniny dozrály.

Jsem zahradník

Jmenuji se Lucie Slabá a nedávno mi bylo 17 let. V září jsem nastoupila do druhého ročníku na Střední zahradnické škole v Kopidlně. Začnu hezky od začátku.

Byla jsem v polovině deváté třídy na základní škole v Nymburce, kde bydlím, a měla jsem se rozhodnout, na jakou střední školu bych chtěla jít. Samozřejmě jsem byla celkem mladá na to, abych si měla vybrat své budoucí povolání, a tak můj jediný nápad byl jít na kadeřnici. Samozřejmě nejsem ten typ člověka, ke kterému by toto povolání sedělo, a tak jsem s mojí mamkou prokonzultovala své rozhodnutí. Na poslední chvíli jsem vybrala moji nynější zahradnickou školu v Kopidlně. Je pravda, že mě rodiče od mala vedli k lásce k přírodě a zvířatům, a proto si myslím, že to byla dobrá volba. Na informační

schůzce, která se konala v dubnu minulého roku, jsem se seznámila s fajnovou holčínou, která se stala mojí blízkou kamarádkou a s kterou sdílím už druhým rokem společný pokoj na intru.

První den po prázdninách se nastupovalo na intr a já byla celkem nervózní z toho, co všechno mě tam čeká a nemine. Říkala jsem si, to bude dobré, Lúco, určitě se s někým seznámíš a nezůstaneš sama. A opravdu tomu tak bylo. Jako náhodou ke mně na pokoj přidělili tu fajnovou holčínou, a tak se z nás staly kamarádky. Naproti nám byly dvě holčiny, s kterými jsme se časem začaly bavit, a nyní je z nás už druhým rokem dobrá parta, která drží pospolu.

Foto: Lucie Slabá,
2. ročník, učební obor Zahradník

Příběh z pečovatelské služby Oblastní charity v Jičíně

Jak pomáhají pečovatelky z Oblastní charity Jičín

Říká se, že dobré příklady táhnou. Proto vám dnes nabízíme příběh, za kterým stojí zejména naše pečovatelky. Pro zajištění našich rozsáhlých služeb hledáme aktuálně další, tak se v této práci najdete třeba také vy.

Pan Martin má dva bratry. Ti ale vzhledem ke svému pokročilému věku pomalu přestávali péči o svého sourozence zvládat. Přes obecní úřad se tedy obrátili na naši pečovatelskou službu s žádostí o pomoc. Naše pečovatelky mu ihned začaly zajišťovat nákupy, dovážely mu hotové obědy podle jeho výběru, pomáhaly mu zajistit pravidelnou osobní hygienu, praly mu prádlo, zajistily mu kvalifikovaný lékařský dohled a také ho doprovázely na běžná i specializovaná lékařská vyšetření či úřady. Ovšem jak běžel čas, zdravotní stav pana Martina se zhoršoval. Bylo zjevné, že v domku, který není bezbariérový, nemůže do budoucna zůstat. Ve spolupráci s jeho bratrem jsme mu tedy pomohli s umístěním do Ústavu sociální péče pro tělesně postižené, kde po prvotních adaptačních potížích prožívá v současné době spokojený život za pomoci odborného personálu a s pravidelnými návštěvami svých bratrů.

Oblastní charita v Jičíně se dnes v rámci Domu s pečovatelskou službou v Kopidlne stará o 8 klientů a na Kopidlenku o dalších 17 v terénu. S ohledem na vysokou poptávku po těchto službách tak Charita hledá další pečovatelky. A nenabízí vůbec špatné podmínky a možnosti. Jedná se o práci převážně se staršími lidmi, kteří díky této péči mohou zůstat v přirozeném prostředí svého domova, pečovatel nebo pečovatelka jim zajišťuje úklid domácnosti, nákupy, praní a žehlení prádla, pomáhá s osobní hygienou, doprovází je k lékaři nebo na úřady apod. Předpokladem je proto především trestně bezúhonnost, řidičský průkaz, vlídný přístup ke klientům a chuť do práce. Pracovat lze na plný úvazek nebo na částečný a 25 dní dovolené nebo dnes tolik oblíbené sick days (volné dny pro případ nemoci) jsou samozřejmostí. Pokud by vás taková práce v zavedené instituci bavila, využijte prosím níže uvedených kontaktů.

Charitní pečovatelská služba, Oblastní charita Jičín

Kopidlno, Libáň, Vysoké Veselí, Železnice,
Mlázovice

vedoucí.pecovatele@charitajicin.cz,
tel. 737 139 089

Pečovatelská služba má v Kopidlně sídlo v „domě s pečovatelskou službou“ v Havlíčkově ulici čp. 442. Kromě prostor pro provoz pečovatelské služby, které má od města pronajaté Oblastní charita Jičín, je v domě 11 bytů zvláštního určení. Byty město pronajímá osobám se sníženou soběstačností při péči o vlastní osobu a domácnost, avšak schopným samostatného bydlení a základní sebeobsluhy. S činnostmi, které obyvatelé bez pomoci nezvládnou (např. úklid, praní prádla, příprava stravy), vypomůže pečovatelská služba.

Podlahová plocha jednotlivých bytů je 25–30 m², byty jsou tvořeny obytnou místností, kuchyňkou vybavenou linkou, sociálním zařízením a chodbičkou; vytápění je elektrickými přímotopy. V přízemí jsou jen 3 byty a ostatních 8 bytů je v 1. poschodí, ale dům je vybaven výtahem, což obyvatelům ulehčuje přístup a pohyb po objektu; dva byty jsou bezbariérové. Obyvatelé domu mohou využívat dvorek u domu, který je příjemně osázen zelení a vybaven lavičkami pro posezení.

Město přijímá a eviduje žádosti o byt v domě s pečovatelskou službou; při výběru budoucího nájemce je dáována přednost občanům Kopidlna. Podrobné informace zájemcům o bydlení v domě s pečovatelskou službou poskytnou sociální pracovníce městského úřadu Ing. Hana Palečková, tel. 725 625 704, 493 655 696 (pečovatelská služba a jiné sociální služby, žádosti o byt v DPS), a pracovníce odd. pokladna MÚ Jitka Vodičková, tel. 608 479 097, 493 655 693 (podrobnosti k nájemním smlouvám a k užívání bytů, nájemné, vodné a stočné apod.).

TO JE KUS Parádním úlovkem se může pochlubit rybář Tomáš Šimůnek. Tolstolobík, kterého chytil v rybníce na Kamensku 15. července 2019, měl 120 cm a 28 kg. (kl)

Jak na oddlužení po novele insolvenčního zákona

Dnem 1. června 2019 začala platit novela insolvenčního zákona. Zásadní změny, které novela přinesla, jsou v podstatě dvě: změna ve způsobu plnění oddlužení a možná změna trvání oddlužení. Co se týče způsobu plnění oddlužení, ze zákona vymizela možnost plnění pouze splátkovým kalendářem. Plnit oddlužení je možné jednak zpeněžením majetkové podstaty, nebo kombinací splátkového kalendáře a zpeněžení majetkové podstaty. V zásadě to znamená, že pokud dlužník vlastní hodnotnější majetek, je možné, že mu bude v oddlužení zpeněžen, dle novely insolvenčního zákona se insolvenční správce může chovat jako exekutor, může tedy zpeněžit ten majetek, který je exekučně postižitelný.

Hovoříme-li o trvání oddlužení, novela insolvenčního zákona počítá s dvěma možnostmi. Jednou z nich je možnost hrazení splátkového kalendáře pouze po dobu 3 let, tato varianta se týká případů, kdy dlužník za tuto dobu uhradí minimálně 60 % svých nezajištěných závazků nebo je v invalidním důchodu II. a III. stupně či ve starobním důchodu. Stále existuje i 5letá varianta oddlužení, kdy dlužník buď uhradí minimálně 30 % svých nezajištěných závazků a v tom případě bude od zbylých dluhů automaticky osvobozen, nebo neuhradí 30 % svých nezajištěných závazků a v takovém případě bude osvobozen od zbylých dluhů záviset na posouzení insolvenčním soudem.

Občanská poradna Jičín je osobou akreditovanou pro sepsání a podání insolvenčních návrhů a poradenství spojené s oddlužením, služba je poskytována bezplatně. Najdete nás v Jičíně v ulici Vrchlického 824, vchod z Husovy ulice, informace můžeme poskytnout rovněž po telefonu 736 472 676 či e-mailem opjicin@ops.cz. Více informací naleznete také na webových stránkách www.ops.cz.

Mgr. Simona Davidová

Dobrodružství na Stříbrném jezeře aneb Old Shatterhand a Vinnetou na táboře TJ Sokol v Ledcích

Jak už nadpis článku říká, letošní tábor TJ Sokol Kopidlno v Ledcích se nesl ve znamení táborové hry na motivy filmu Poklad na Stříbrném jezeře. Kdo by neznal toto legendární dílo podle knihy Karla Maye. Takže letošní úkoly celotáborové hry družin měly své motivy v příbězích z tohoto filmu. Jednotlivé úkoly byly již tradičně doprovázeny hranými scénkami vedoucích. Trochu jsme předběhli sled událostí, a tak pěkně od počátku.

Již v lednu jsme rozmístili na různé táborové servery informaci o pořádání tábora a připravili přihlášky. Rozhodně jsme netušili, jak rychle se bude tábor plnit. Přesně do měsíce byla kapacita 97 míst naplněna se zásobou několika náhradníků a pak jsme již museli další zájemce odmítat. Trochu jsme se zajímali, proč to letos bylo tak úžasné rychlé. Příčin bylo několik: solidní kredit tábora u veřejnosti, spokojení táborníci z minulých let, kteří jeli znovu, jejich kamarádi, kteří se o táboru od nich dozvěděli, nízká cena 3300 Kč, kterou jsme několik let nezvyšovali, a informace na sociálních sítích.

Přípravu neradno podcenit

Nastaly též nějaké změny v sestavě personálu tábora. Vzhledem k tomu, že nás v letošní sestavě vedoucích opustily z osobních důvodů dvě dlouholeté ženské opory Janča Mikšánková a Markéta Janatová, přistoupili jsme k částečné generační obměně a přizvali čtyři nové zájemce z řad bývalých táborníků na pozice pomocníků vedoucích. Tyto nové tváře byly bratři Martin a Jakub Knittlové, Klárka Knížková a Jíťa Valentová. Personál kuchyně nám již také trochu stárne, a tak se na pozici budoucího šéfkuchaře začal zapracovávat k naší velké radosti Radek Knížek.

Vlastní příprava tábora probíhala o víkendech v květnu a červnu, kdy jsme budovali novou nádrž na užitkovou vodu na mytí v období mimo termín pořádání tábora, natírali jsme chaty, vyráběli nové podlahy pod stany, a hlavně likvidovali v okolí tábora ještě pozůstatky loni popadaných stromů a polomů, které jsme dostali k dispozici na topeň. Také bylo nutné opět ručně upravit terén

v táboře po nájezdech divokých prasat. Do žádných větších akcí jsme se letos nechtěli pouštět, neboť již je v dohledu stavba jedné nové chatky, a tak jsme šetřili finance. Také jsme nevěděli, při zachování původní ceny tábora, jak se letos vyvine situace se zdražováním potravin.

Vzhůru na Stříbrné jezero

No a potom už přišly první dva týdny prázdnin a s nimi i vlastní tábor a dobrodružství na Stříbrném jezeře. Táborovou hru družin letos připravil Pavel Šafler a opravdu se podařila. Jednotliví herci-vedoucí měli dob-

ře nastudovaný scénář, trocha improvizace neuškodila, a tak náš filmový producent Tomáš Zachoval opět vytvořil z jednotlivých scének malý film. Jednotlivé úkoly pro družiny měly vždy určitý původ v předváděné scéně. A tak se třeba útočilo na Battlerovu farmu, plavalo s vory přes rybník či hledal poklad. Tradičně hlavní náplní tábora jsou sportovní disciplíny, a to jak atletické, tak střelecké. Běhalo se, skákalo, šplhalo, házelo šipkami, granátem, míčem na koš, střílelo ze vzduchovek či luku a ještě mnoho dalšího. Nechyběl ani turnaj ve stolním tenisu. Děti se učily tábornickým dovednostem a hodně času bylo věnováno kolektivním hrám družstev. Počasí nám letos opravdu přálo, a tak koupání v rybníku u tábora bylo též prakticky každý den. Do programu tábora patřily i noční zkoušky odvahy, průvod masek i diskotéka. Letošní celodenní výlet pro starší děti byl nasměrován do Loučně do labyrintů v okolí zámku.

Užili jsme si také i dva táboráky s pěkným programem dětí. Ten závěrečný s velkým štěstím, protože zákaz pálení ohňů byl zrušen přesně poslední den tábora. Při závěrečném vyhlásování a odměňování vítězů her též jako památku na tábor každé dítě obdrželo placku se znakem své družiny. Že je tábora věnována pozornost ze strany města i výboru Sokola, svědčily návštěvy paní starostky a místostarosty města a starosty a hospodáře Sokola.

Ti, kteří se o to zasloužili

Protože zajištění tábora v takovémto rozsahu personálem není vůbec v dnešní hektické a poněkud konzumní době vůbec jednoduchá záležitost, chtěl bych zde uvést všechny ty, kteří do toho šli a většinou obětovali 14 dnů své dovolené a řadu brigádnických hodin na přípravě tábora.

Zásobovačem a hospodářem tábora byl Vašek Slavík starší a první týden mu trochu pomáhal Libor Valenta. Jako zdravotnice

Slavnostní táborový oheň.

pokračování ze strany 32

se po týdnu vystřídaly Mirka Rozsypalová a Lucka Filipová. Zázemí kuchyně zajišťoval Jarďa Kvintus. V kuchyni čarovala šéfová Stáňa Bernardová, Radek Knížek, Blanka Zezulková a po týdnu se vystřídaly Radka Demuthová a Martina Janstová. Program pro děti připravoval Pavel Šafler a jako vedoucí družin působili Míra Kopecký, Tomáš Zachoval, Fanda Zajíc, Vašek Slavík mladší, Táda Klobouček a po týdnu Martin Špaček a Marek Hainiš. Z děvčat to byla Stáňa Kosinová, Jitka Kopecká, Iva Vovsová, Aneta Smolíková, Jana Zajícová a pomocníky vedoucích jsem jmenoval již na počátku. Pochvalu zasluží všichni, žádný kázeňský problém jsme řešit nemuseli, dva drobné sportovní úrazy při dnešní pohybové výbavě dětí jsou opravdové minimum.

Těch 14 dnů tábora uteklo jako voda, na závěr se při odchodu z tábora a při nastupování do autobusu objevily i nějaké ty slzičky, ale to už k odjezdu patří.

Závěrem bych chtěl poděkovat firmě Lacercentrum Liberec za finanční podporu tábora a dík patří též městu Kopidlnu za finanční podporu v rámci grantového programu. Velké množství fotek z tábora naleznete na táborových stránkách na facebooku Letní tábor TJ Sokol Kopidlno v Ledcích - oficiální stránka (www.fb.com/taborledcekopidlno).

Milan Šafler, hlavní vedoucí tábora

Pohled na všechny dětské účastníky tábora.

Účastníci jedné ze scének táborové hry.

Ze soutěže v kuželkách.

Ze soutěže v kuželkách.

Vyhodnocení nejlepších masek.

Letní čarování v Bukvici skončilo porážkou zlého čaroděje

Letošní letní tábor v Bukvici byl ve znamení čar, kouzel a magie. Jak by ne, když se tam znenadání objevil zlý čaroděj Zaks a začaroval kamarády malého Dizzyho. A protože Dizzy je také kamarádem našich táborníků, pomáhali i oni kamarády malého Dizzyho zachránit. Jo, že nevíte, kdo je Dizzy? Dizzy je jednou z postav počítačové hry pro děti. Dizzy a jeho přátelé jsou vajíčka s veselým obličejem a vystupují v několika počítačových hrách... No a jak nejlépe bojovat proti kouzelníkovi? Přece naučit se také čarovat...

Kouzlit museli nejprve vedoucí

Jenže to zase není tak jednoduché, a tak se už před táborem museli naučit kouzla a triky nejdříve vedoucí a instruktoři. Věděli jsme, že budeme mít čtyři družstva, a dopředu jsme určili dvojici vedoucích a instruktorů pro každé družstvo. Každá dvojice se musela naučit dvanáct kouzel a já jsem dohlížel na to, že kouzla a triky budou pro každé družstvo jiné. A pak už šlo jenom o to, naučit kouzlům naše táborníky. Jak už to bývá, někomu se dařilo lépe, někomu hůř. Ale družstvo jako celek svých dvanáct určených kouzel a triků zvládlo. V průběhu tábora se družstva snažila splnit dvanáct náročných úkolů, a když se jim to podařilo, získala

za každý úkol jeden předmět potřebný pro závěrečnou hru, ve které došlo k boji se zlým kouzelníkem Zaksem. Před plněním úkolu táborové hry předvedl zástupce každého družstva jeden z triků. A protože úkolů bylo dvanáct, postupně se během tábora vystřídali všichni členové družstva.

Muzeum kouzel a magie

V polovině tábora jsme se s dětmi vydali do Jaroměře. V tomhle městě totiž mají neobvyklé muzeum, muzeum kouzel a magie. Říká se, co je malé, to je milé, a o tomhle muzeu to platí dvojnásobně. Zavedlo nás do dob, kdy kouzelnické řemeslo je ještě v plenkách, ale svět chce být baven pomocí triků. A tak kouzelníci vyjížděli v maringotkách za svými diváky. A taková maringotka je v muzeu k vidění. A nejen to, mohli jsme se seznámit s osobnostmi kouzelnické branže nejenom z Čech, ale i z celého světa. Nejvíce se asi dětem líbilo vystoupení kouzelníka, a když mu ukázaly, že se v táboře několika kouzlům a trikům také naučily, staly se jeho kolegy a společnými tvůrci více než hodinového představení. Během odpoledne jsme stihli návštěvu místního koupaliště a pak rychle do tábora, vždyť večer je na programu kouzelnická kouzelná diskotéka.

Našli jsme si náhradní rybník

Druhý týden bývá ve znamení výšlapu do Střevače spojeného se spaním pod širým nebem. Hlavně menší děti spaní „pod širákem“ měly jako premiéru. Odpoledne si zájemci mohli vyzkoušet plavbu na lodičkách. Původně jsme plánovali využít rybník Nohavičku v Bukvici k hrám a soutěžím v průběhu tábora, protože jsme měli dobré zkušenosti z minulého roku. Jenomže letos kvalita vody naše plány zcela zhatila, a tak jsme vzali zavděk alespoň projíždkou po rybníku ve Střevači. Plně a ke spokojenosti dětí jsme využili možnosti místního hřiště ke sportování a hrám. Večer po opečení buřtů se posedělo s kytarou u ohýnku. Druhý den jsme se dopoledne vrátili zpět do tábora. Po nezbytném uložení věcí a obědě nás čekalo velké kouzelnické představení. V něm se představili všichni táborníci. Každý oddíl předvedl pásmo kouzel a triků. Myslím si, že více než dvě hodiny se všichni skvěle bavili, i když se třeba kouzlo nepovedlo hned na první pokus.

Úkoly byly leckdy záladné

Pátek odpoledne patří tradičně závěrečné táborové hře. Většinou je spojena s honbou za pokladem. Tentokrát děti zachraňovaly Dizzyho přátele z moci zlého čaroděje Zakse. Hru si užili všichni, vedoucí při přípravě a na stanovištích, táborníci při plnění úkolů. Těch úkolů bylo dvanáct a vyjmenovat či popsat je všechny by bylo na samostatný článek. Vybírám alespoň některé. Tak třeba zapálit krbovou zápalku (kouzelná pochoďen) a oheň udržet po dobu patnácti vteřin. Úkol byl dopředu odzkoušen a většinou bylo třeba držet sirku i za shořelý konec. Děti měly víc pokusů, a nakonec úkol zvládly. Jedním z dalších úkolů bylo „rozmrazit“ Denzyla, zamrzlého v kvádru ledu, horkou vodou... Z bezpečnostních důvodů jsme horkou vodu zavrhlí a předpokládali jsme, že děti vodu vylijí pouze na krabici, ve které byla Kačka jako představitel Denzyla. Leč děti vzaly úkol doslovně a Kačku s velkým

pokračování na straně 35

pokračování ze strany 34

gustem zlily. Samozřejmě s převlečením nepočítala a časová prodleva mezi prvním a posledním týmem byla přibližně půl druhé hodiny. No, nepřišla ze stanoviště úplně nadšená, ale nakonec po vypití hrnku horkého čaje to vzala s humorem... Zajímavý byl také úkol s šachovnicí. Jeden člen týmu měl za úkol přejít podle pokynu „královny“ šachovnici. Problém byl v tom, že byl v té chvíli „za zrcadlem“ a pokyny královny musel provádět opačně, než mu poroučela... Vpřed znamenalo vzad, vlevo zase vpravo. Když se spletl, musel nastoupit další hráč týmu. V podobném duchu splnily děti jedenáct úkolů, než dorazily ke dveřím bez kliky, za kterými se skrýval Zaks. Splněním posledního úkolu získaly děti kliku, a když vyslovily osvobozující zaklínadlo, zachránily

Dizzyho přátele z moci zlého čaroděje. Toho jsem představoval já a dětem se celkem dařilo naučit se zaklínadlo, takže vše probíhalo, jak mělo. Tedy až po čtvrté družstvo. Já si totiž nevšiml, že při manipulaci s klikou předchozí týmy posunuly čtyřhran směrem do místnosti, ve které jsem seděl, a poslední tým, ačkoli měl již kliku v ruce, nedokázal dveře otevřít... No a já se jim za dveřmi ještě vysmíval... Teprve ve chvíli, když přiběhl ke dveřím jeden z vedoucích a vysvětlil mi, v čem je problém, mohl i poslední tým „svést souboj“ se Zaksem. Dobrá věc se podařila, zlý čaroděj Zaks byl poražen a všichni společně jsme se mohli těšit na závěrečný táborák. Vedoucí pak ještě dokázali zařídit, aby každý z táborníků odjel s DVD letošního tábora, protože jsme poprvé v historii vše dokumentovali nejen fotoaparátem, ale i kamerou.

Na letošní tábor v Bukvici zavzpomínal Jiří Machula

Příměstský tábor: týden plný společné zábavy

Příměstský tábor je moderní forma tábora, kdy děti přijdou ráno, stráví celý den s námi na příměstském táboře, kde prožívají různá dobrodružství ve společnosti ostatních dětí, a odpoledne si je rodiče vyzvedávají na pře-spání v pohodlí domova. Příměstský tábor jsme poprvé uspořádali v roce 2017, a protože na něj byly pozitivní ohlasy, rozhodli jsme se pokračovat i v dalších letech. Jako herní prostor nám slouží Víceúčelová sportovní hala města Kopidlno. Příměstský tábor byl financován rodiči, kteří zaplatili částku 600 Kč za dítě.

Letošní příměstský tábor ve Víceúčelové sportovní hale v Kopidlně proběhl

ve dnech 12.–16. srpna, od 7.30 do 16.00. Zúčastnilo se 11 dětí ve věku 5–9 let. Obědy jsme měli zajištěné v jídelně zahradnické školy.

Byl to týden sportovně-pohádkový. První

den jsme hráli hry seznamovací. Po obědě nechyběly veselé příběhy o Rumcajsovi. Dohoda mezi táborníky byla, aby si psali vzkazy, nápady, co by chtěli zažít a co se jim líbilo i nelíbilo, do obálek, které si hned první den podepsali a krásně pomalovali.

Druhý den jsme se společně vydali na výlet do Jičína - města pohádek. Prošli jsme zámecký park a děti si vyzkoušely prolézačky, navštívily a prohlédly si Rumcajsovu ševcovnu, kde se i společně vyfotily. V expozici jsme viděli nejen Rumcajse s Mankou a Cipíškem, ale i Mančinu zahrádku a pravou ševcovskou dílnu. Poté nás čekal náročný výšlap na Valdickou bránu a zdolali jsme nekonečných 156 schodů. Za odměnu na nás čekal oběd v hotelu Rieger, který jsme měli předem domluvený. Připravili pro nás výborné pizzy a děti si pochutnaly a byly nadšené. Unaveni a plni zážitků jsme se vlakem vrátili zpět do haly.

Středa byla pro některé děti spíše odpočinková, neboť si dopoledne vyráběly drhané nebo korálkové náramky. Někteří nadšenci ve velké tělocvičně trénovali badminton, šplh na tyči, hod do basketbalových košů a vyzkoušeli další sportovní náčiní. Odpoledne si na nás udělali čas a přišli za námi do haly se svými modely pan František Zajíc a pan Václav Krejčík z Leteckomodelářského klubu. Předvedli nám vytvořené halové modely a děti si mohly vyzkoušet jejich ovládání.

Čtvrtý den jsme strávili v přírodě. Pro děti jsme připravili „stopovanou“. Po cestě za pokladem plnily úkoly a nakonec je čekala

sladká odměna. Čtvrteční odpoledne nám přišla zprávit paní Havrdová, která dětem zkrášlila obličej malováním podle přání dětí. Většina dívek a chlapců byla k nepoznání, ale byla to nádhera.

Poslední společný den jsme sportovali na hale. Děti si proběhly několikrát opičí dráhu, vyzkoušely cvičení na hrazdě, na kružících, vybíjenou a mnoho dalších společných her.

Na závěr týdenního setkávání plného her a užívání volné zábavy děti dostaly na památku diplom se společnou fotografií.

Věřím, že si všichni společně strávený čas na příměstském táboře užili a že se příští rok opět potkáme.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem, kteří se podíleli ochotně a zdarma na spolupráci na příměstském táboře. *Miroslava Kučerová*

Vývěsky našly nové místo a čeká je další vylepšení

Před zahájením stavby „revitalizace náměstí – chodníky I“ přemístili pracovníci Místního hospodářství vitríny od chodníku před městským úřadem do prostoru ke kašně. Vitríny slouží jako „úřední deska“ a úřední desku musí každý správní orgán mít a musí být „nepřetržitě veřejně přístupná“. Tak je to napsáno v zákoně a rekonstrukce náměstí ani jiná pohroma na tom nic nezmění. Přesun je zatím občanů spíše vítán, což je

potěšitelné, a ještě to vylepšíme – připravuje se úprava blízkého okolí vitrínek – vybudování chodníčku i z jejich druhé strany. Až nastanou zimní plískanice, určitě to ocení nejen úřednice vyvěšující písemnosti.

Zatím není rozhodnuto, zda se vitríny vrátí na původní místo. Mobiliář na náměstí bude řešen samostatně a musí být zohledněny požadavky památkářů, protože náměstí je v ochranném pásmu zámku. (kl)

Mistrovství Evropy juniorů volných modelů v kategoriích F1A, F1B, F1P

Po dvou letech jsme opět slyšeli českou hymnu

Mistrovství Evropy juniorů v kategoriích F1A, F1B a F1P se letos opět konalo v Makedonii ve městě Prilep na přelomu července a srpna. Za Českou republiku byli nominováni v kategorii F1A Vítek Rössler, Tomáš Tauer, Jan Kulich a v kategorii F1B Vítek Rössler, Petr Drobisz a Patrik Švorc. Na dlouhou cestu jsme vyrazili v pátek 26. července společně se Zajícovými a do hotelu jsme přijeli v sobotu se setměním. V neděli se létal závod světového poháru a my jsme jen okukovali letiště a „makedonský vzduch“. Léтали Honzík a Franta Zajícovi v kategorii F1H. Nakonec oba ve své kategorii obsadili třetí místo. Večer bylo společné vyhlášení světového poháru.

Dle programu mistrovství byl na pondělí 29. července naplánován příjezd, registrace a schůzka tým manažerů. Všichni už jsme byli na místě ubytováni v hotelu Dion společně se Slováci a Estonci. My jsme využili prakticky volný den k tréninku a doladění svých modelů. Poté na hotelu vyplnění karet a příprava modelů na přejímku.

Úterý – ranní trénink a zkouška na čtyřmi-nutové lety. Každý si vyzkoušel, co potřeboval, výstřely, výhozy, kroužení u jednoho či více modelů. Potom přejímka modelů, pro nás stanovená na půl desáté. Trošku zmatek, nebyly připraveny váhy na převážení gum a kartičky pro soutěžící jen některé. Nálepky na modely, jen dvě pro každý model. Jinak přejímka proběhla v pořádku. Před večerním oficiálním zahájením jsme se převlékli do pěkných triček, které pro nás všechny připravil Ondra Párpel, za což mu moc děkujeme. Potom už jsme zamířili na náměstí, kde jsme zhlédli tance makedonských děvčat v krojích, vyslechli hymnu FAI a makedonskou a poté proslov a oficiální zahájení mistrovství.

Středa – den D pro kategorii F1A. Na šestnáct startovišť se rozmístilo celkem 46 soutěžících z šestnácti zemí Evropy. Začínalo se v 7 hodin a maximum pro první dvě kola

Družstvo ČR kategorie F1B.

bylo stanoveno na čtyři minuty. První šel na start Vítek. Po nedlouhém kroužení střílí svůj model do pěkné výšky, ale v tuto dobu ještě žádné stoupáky nejsou. Model však nešťastně krouží nad startovní čarou, tak se moc mávat nedalo, až ke konci, ale dalo to maxo. Tomáš letěl obdobně, jen ne přes startoviště. Jenda čekal na nějakou sondu, ale nic výrazného se nejevílo. Nakonec letí několik minut před koncem kola a i přes mávání zbytku týmu to stačilo jen na 133 sekund. Se začátkem dalšího kola šel Vítek do vzduchu kroužit. Po krátké chvilce nachází již celkem dobrý vzduch a letí spolehlivě maxo. Jako druhý jde na start opět Tomáš a krouží bokem od startovní čáry. Když už něco našel, rozbíhá se na výstřel a šňůrou naráží do jiného modelu, což ho zbrzdí, a výstřel není ideální. Jeho model se zhoupí a dostal se mimo stoupák. I přes mávání letí 147 sekund. Jenda letí před koncem kola, dobrým odhadem svého otce Ivoše startuje do slušného stoupáku a letí spolehlivě čtyři minuty. Třetí kolo v devět hodin už zde slunce pěkně hřálo a tvořily se stoupáky. Letělo se již normálně na 180 sekund. Kluci letěli ve stejném pořadí a všichni celkem rychle nachází stoupák. Všichni tři letěli maxo a po letu Jendy zbývalo do konce kola asi 25 minut. Všichni využíváme pauzu na doplnění tekutin a scházíme se pod přístřeškem, který nás chrání před slunečními paprsky. Čtvrté a páté kolo jsou jak přes kopírák. Kluci

ci letěli spolehlivě maxa ve stoupáku a ještě jsme měli dost času na odpočinek. V šestém kole jde Vítek opět se sirénou, která oznamuje začátek kola, do vzduchu. Krouží a po chvíli jde na výstřel. Model ale uhýbá doprava a stoupák ho vytlačil do klesáku. Přes usilovné mávání s tím nejde nic dělat. Osmdesát devět sekund a nálada na bodu mrazu. Na řadu jde Tomáš, krouží, nachází stoupák a letí maxo. Jenda jde na sondu, vypadá to dobře, ale pár metrů nad zemí se model propadl a chybí čtyři vteřinky. V posledním kole letěli všichni spolehlivě maxo, jen Jenda se dvakrát musel otáčet, kvůli měnícímu se směru větru. Je dolétáno, bohužel žádný z kluků není plný, tak se nás večerní rozlet netýká. Vítek skončil jedenáctý, Tomáš hned za ním a Jenda na šestnáctém místě. V družstvech se umístili na krásném, leč nepopulárním čtvrtém místě. Vítek a Patrik šli potom ještě trénovat, poctivě natáčeli gumu a odhazovali modely a „mechanici“ – Vláša, Ondra a já – se radili, pilovali a podlepovali, točili šroubky sem a tam, aby modely byly vyladěné na zítřejší závod.

Nastal čtvrtek, soutěžní den pro kategorii F1B. V 5:30 už byli „béčkaři“ na letišti, aby stačili vybalit všechny své věci a ještě vyzkoušet modely. Scénář stejný jako minulý den – v sedm začátek, kola 55 minut,

Česká výprava na ME.

pokračování ze strany 37

5 minut přestávka a první dvě kola na čtyři minuty. První na start šel Pěta, natočil a čekal na vhodný okamžik. Luboš a Vláda kontrovali teploměry a Ondra koukal po ostatních. Asi po deseti minutách odhazuje svůj model vzhůru a letí celkem pohodově čtyřminutové maxo. Jako druhý šel Vítek a také letěl spolehlivě maxo. A nakonec Patrik odhodil svůj model, který stoupal velmi dobře, jen potom trochu více klesal a naletěl 218 sekund. Druhý let absolvovali kluci ve stejném pořadí a jemné doladění Patrikova modelu pomohlo, že všichni letěli čtyři minuty. Dále se letělo na tři minuty. Už sluníčko hřálo, tvořily se stoupáky a vítr vál jen slabě. Třetí a čtvrté kolo všichni zapsali maxima. Vítek s Pétou si v třetím kole prohodili pořadí, protože Pětovi praskla guma. A ve čtvrtém kole se Pětovi docela urputně mávalo, hned v motorovém letu, aby se dostal do stoupáku. Patrik byl na startu nervózní, asi na něho dolehla tíha velkého závodu. V pátém kole Pěta a Vítek letěli do stoupáku spolehlivě maxo. Patrik čekal na start několik minut před koncem kola, trochu nejistota, jestli letět, nebo ještě ne. Potom měl Patrik obavy, že mu lupe guma. „Tak to tam radši hod“, ozvalo se. Bohužel nebyl to ten správný okamžik. Klesák jako včera Vítek s „Á dvojkou“. Pouhých osmdesát šest sekund. V šestém kole letí všichni do stoupáku spolehlivé maximum. Avšak Patrikův model, pro který šel Franta Zajíc, po kopnutí stále stoupal docela rychle nahoru, až se úplně ztratil z dohledu. Franta měl signál v dohledávce ještě devatenáct minut, ale model na obloze nikde nenašel. Vrátil se zpátky, protože se letělo další kolo. Vítek letěl krásné maxo a při své premiéře v kategorii F1B byl plný. Pětovi model, hned po odhozu, stou-

Petr Drobisz, Vítek Rössler, Patrik Švorc. Bronzové juniorské družstvo v kategorii F1B.

pal ve stoupáku strmě vzhůru a po ukončení letu ale model stále stoupal do oblak, jako v předchozím kole Patrikův model. Pěta byl také plný. Patrik s druhým modelem uzavřel soutěž také krásným maxem. Luboš s GPS dohledávčem našel model asi dva kilometry od startu. Všichni se jeli občerstvit a osvěžit do bazénu před večerním rozletem. Jen Franta a já si upřesnili směr, přibližně počítali vzdálenost a vydali se autem hledat Patrikův model. Silnice kolem letiště nebyly zrovna ve směru letu. Objeli jsme kus trasy až pod úpatí hor, ale ani se směrovou anténou signál nezachytili. Tak se vrátili zpět, aby se alespoň osprchovali a posilnili před rozletem.

S dostatečným předstihem jeli Rösslerovi a Drobiszovi opět na letiště, aby si Vítek

a Pěta ještě vyzkoušeli své modely a připravili vše potřebné. V těsném závěsu jsme vyrazili my ostatní, abychom kluky podpořili a donesli jim včas a v pořádku jejich modely. Vítek vyzkoušel oba modely. Pěta s Lubošem také zkoušeli, ale první model se choval divně. To už byla rozlosována startoviště a bylo potřeba se přesunout. Ostatní pomáhali s přenesením věcí. Letělo se na šest minut. Šest juniorů usilovalo o titul. První jdou do vzduchu, vzápětí i Pěta a Vítek asi poslední. Pětovi model náhle kope a snaží se k zemi. Zřejmě technická závada. Pěta, a hlavně Luboš jsou z toho nešťastní, vypa-

pokračování na straně 39

Vyhlášení týmů kategorie F1B.

pokračování ze strany 38

dalo to nadějně. Je to napínavé. Maximum letěli jen Vítek a Němec Jäckel, a to oba velmi těsně. Další rozlet na osm minut. Němec odhazuje svůj model jako první a letí z našeho pohledu velmi vysoko. Bohužel ho nikdo z nás nestopoval. Vítek odhodil model asi o minutu později, výška také veliká, oproti předchozímu letu neskutečné. Jak to ti kluci poštelovali? Letěl z našeho pohledu zezadu ve stejné trajektorii jako Němec. Maxo to bylo, ale stále jsme nevěděli, kolik letěl Němec Jäckel, a z vysílačky se stále nic neozývalo. Franta běžel s modelem zpět, aby tam byl včas na případný další rozlet. Neskutečné, Vítek je MISTR EVROPY. Pěta byl šestý a Patrik na osmnáctém místě. V družstvech obsadili kluci 3. místo ze třinácti zemí. Součet celkem 34 juniorů. Večer byla oslava.

V pátek byl soutěžní den pro kategorii F1P, pro nás volno. Jen Franta a já jsme šli v 5 hodin dohlédávat Patrikův model. Tentokrát pěšky z letiště ve směru posledního spatření modelu. Kousek za místem, kde ve čtvrtek Franta ztratil signál, jsme zapnuli dohledávacíku, a ejhle, už to pípalo. Potom jen pár set metrů neudržovanou loukou s bodláky a éro bylo na světě. Tak rychle jsme to ani nečekali. Modelu nic nebylo, jen byl mokřý od rosy. Po sedmé, dříve než většina týmu vstala, jsme byli zpátky. Dopoledne pak proběhlo focení. Zbytek dne jsme využili k odpočinku.

Sobotu si každý naplánoval po svém, odpočinek, koupání, výšlap na nedaleký kopec. Večer bylo slavnostní vyhlášení a banket. Díky Vítkovi jsme slyšeli, opět po dvou le-

Patrik Švorc a jeho model F1B.

tech, českou hymnu. Vloudil se malý šotek – místo družstva F1B oceněného bronzovou medailí bylo na diplomech napsáno družstvo F1A. Pořadatelé slíbili, že diplomy opraví a zašlou. Banket se konal v hotelu a vše bylo pěkně připravené. V neděli ráno jsme se rozjížděli k domovu.

Patrik k tématu odpověděl na otázky:

Jak ses připravoval na ME?

Trénovali jsme v Budčevsi na letišti a také na každém závodě, kde jsem získával zkušenosti a rady od zkušenějších závodníků. Na soustředění v Hořicích jsem se seznámil

s trenérem a dalšími členy týmu. Všechno bylo super až na to, že mi skoro uletělo letadlo, které jsme hledali dlouhé tři hodiny.

Na ME jsem nalepoval licence na modely a tatínek mi pomáhal, aby bylo všechno v pořádku.

Jaký byl soutěžní den?

Soutěžní den byl super. Tréma byla veliká. Hlavně ve čtvrtém kole, kdy to na mě dost dolehlo. Abych nic nezkazil. Ale podpora ostatních v týmu mi pomohla. Pocity z celého závodního dne byly vynikající.

Co se ti na ME líbilo?

Na ME se mi líbilo krásně teplé počasí a příroda v Makedonii. Moc příjemní lidi a vlastně celá ta atmosféra závodu.

Co se ti na ME nelíbilo?

Jediný, co se mi nelíbilo, že mi zkazili jméno na diplomu. Slíbili nápravu.

Něco na konec?

Chtěl bych poděkovat mým trenérům národního týmu, taky rodičům za podporu a městu Kopidlnu za grant. I to přispělo k mému vítězství.

Co dodat na závěr. Krásné mistrovství se šťastným koncem. Děkujeme městu Kopidlnu a firmě Aveflor za podporu a dotaci. Děkujeme také všem rodinným příslušníkům, kteří nás podporovali buď přímo na mistrovství, nebo doma již dlouho před ním. Děkujeme redakci KL za otištění příspěvku z ME juniorů.

Zdeněk Švorc

Leteckomodelářský klub Kopidlna se představuje

Předsedou klubu je Ing. Milan Šafler, tel. 607631998. Klub má 17 členů, z toho je 7 mládežníků. Zabýváme se stavbou volných a RC modelů letadel a účastníme se s nimi řady soutěží po celé ČR.

V rámci klubu funguje žákovský kroužek, který se schází 1x týdně, a vede ho František Zajíc a Václav Krejčík.

Pořádáme též na letišti ve Vokšicích či Hořicích řadu soutěží pro veřejnost a také přebor mládeže Královéhradeckého kraje. Někteří naši členové se dokonce propracovali do juniorské reprezentace ČR.

10. 11. pořádáme na letišti ve Vokšicích 5. a 6. kolo soutěží Kopidlenká liga (volné modely větroňů)

17. 11. na letišti v Hořicích pořádáme memoriál Oty Lachmana (naš bývalý člen) v kategorii F1H

24. 11. pořádáme opět ve Vokšicích závěrečné 7. a 8. kolo soutěží Kopidlenká liga

Mimo námi pořádané soutěže se ještě zúčastníme zhruba 25 soutěží po celé republice.

Přepojení splaškové a dešťové kanalizace u objektu čp. 90 v Kopidlně (staré zdravotní středisko) do nově vybudovaných stok ve Vackově ulici provedli pracovníci Místního hospodářství v druhé polovině července a v srpnu.

(kl)

Vysokým cílem je umístění do 6. místa

Odpovídá trenér fotbalistů FK Kopidlno A Vladimír Hnát

Červen 2019. Horní řada zleva – Janáček J., Machačny D., Hnát V., Valnoha M., Šoltys R., Janda P., Komárek L., Berounský P., Komárek P. Prostřední řada zleva – Dyčenko V., Strnad L., Klaban T., Komárek J., Havelka M. Dole – Kovář M. Foto: Michaela Havelková

Jaká byla příprava na jarní sezonu?

Příprava probíhala v domácích podmínkách 2–3krát týdně včetně přípravných zápasů v rámci poháru hejtmana Královéhradeckého kraje (výhra s Roudnicí 2:1 a prohra s Jičínem 2:5). Průměrná účast na trénincích oscilovala kolem čísla 12, když především trénovali hráči, kteří nastupovali v loňské sezóně za A tým. Až na poctivé výjimky se bohužel totiž nikdo ze záložního kádru B týmu do přípravy prakticky nezapojil.

Došlo ke změnám v týmu?

Příchody Martina Brožička a Jindry Aubrecht jsou pro mužstvo rozhodně posílením, na druhé míse vah jsou odchody Míly Havelky a Vládi Ulrycha.

S jakým umístěním budeš spokojený?

Hlavním cílem je záchrana ve vyrovná-

né nabitě konkurenci a vysokým cílem pak umístění do 6. místa.

Chceš něco vzkázat čtenářům Kopidlenských listů?

Poděkovat bych za mužstvo věrným fanouškům, kteří prominou, když se něco nezdaří, a naopak ocenit, že hráči nechali na hřišti veškeré síly a soupeř byl prostě lepší. Zároveň bych pozval nové či nepravdivé fanoušky nejen na samotný fotbal, ale i dobré občerstvení.

Nezapomínejme také na to hlavní, že účelem fotbalu je se nejen bavit, ale i vychovávat, a doporučuji tedy se přijít podívat i na zápas mladých nadějí přípravky, jak vypadá čistá radost v podobě pěkné akce či vstřeleného gólu.

Ptala se Michaela Havelková

Bankomat se přemístí

Zrušení kopidlenské pobočky České spořitelny je pro řadu obyvatel špatnou zprávou. Jakmile město tuto informaci obdrželo, začalo jednat se zástupci banky o budoucnosti bankomatu. Výměnu bankomatu za typ, který hotovost i přijímá, se domluvit nepodařilo, ale v jednání o přemístění bankomatu bylo město úspěšnější. Je dohodnuto, že pokud město připraví a poskytne jiný vhodný prostor, bude bankomat přemístěn.

Proto pracovníci Místního hospodářství opravují mnoho let prázdný, kdysi vyhořelý prostor v přízemí čp. 90 (staré zdravotní středisko) tak, aby do něho mohl být bankomat umístěn. Přemístěním bankomatu dojde k uvolnění nebytového prostoru v bývalé pobočce spořitelny, který bude možné bez omezení užívat (nabízet k pronájmu), a z náměstí zmizí rampa umožňující bezbariérový přístup k bankomatu, což bude přínosem z pohledu estetického i bezpečnostního. *(kl)*

KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlensko | periodický tisk územního samosprávného celku | vydává město Kopidlno, IČ: 00271705 | adresa redakce: KVC Kopidlno, Hilmarova 86, 507 32 Kopidlno, tel.: 776 080 190, e-mail: kopidlenskelisty@kopidlno.cz | redakční rada: Michaela Havelková (předsedkyně), Jana Čtvrtečková, Zdenka Gláserová Lebedová, Renata Holubová, Lenka Kropáčková, Hana Lhotáková, Jiří Machula, Andrea Mendlová, Ilona Pluhařová, Jana Tauchmanová | výkonný redaktor: Martin Žantovský | tiskne: TNM Print, Nové Město | ev. č. MK ČR E 11556 | vyšlo: 27. 9. 2019 | uzávěrka příspěvků do příštího čísla: 4. 11. 2019 | Některé příspěvky v Kopidlenských listech mohou vyjadřovat výhradně názory přispěvatelů. Starší čísla KL je možné zakoupit na MÚ Kopidlno. Má-li váš výtisk KL nějaký nedostatek, bude vám vyměněn u prodejce nebo na MÚ Kopidlno, případně vráceny peníze.